

DOMOVINA

Redništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 kroge, 3 mesece 2 kroni. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poštnina, namreč: Na leto 18 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratno inseriranje znaten popust.

Izgubljene armade.

Gornji besedi je izrekel Anton Trstenjak na zadnjem vseslovanskem časnikaškem shodu v Voloski in tožil je, kako malo se stori, da se hrani ljudstvo svojemu narodu ter se ne potuji. Če pogledamo kraje, ki naj bodo stebri german-skemu mostu od Belta do Adrije, vidimo, da so to v pretežni večini industrijni. Kako lépo se vrste: Štore, Celje, Laško, Hrastnik, Trbovlje, Zagorje in višje gor Jesenice.

Štore so popolnoma izgubljene. Kriv je temu seveda nemški kapitalizem, a krivi smo temu tudi sami. Od slovenske strani se ni storilo nobenega koraka v obrambo naše zemlje! Tako je prišlo do tega, da grozi nevarnost tudi slovenskim Te-harjem.

Isto se bo zgodilo v doglednem času v Hrastniku. V tamošnji steklarni služijo privan-drani Nemci, kar se sprejme slovenskih delavcev, se ponemčijo. V kemični tovarni delajo večinoma Kranjci in domačini. Uradniki so ali Nemci ali nemčurji. Jako zvito, potuhnjeno se dela tu od strani delodajalcev za nemštvo. Naročajo delavcem *priliko, gnetno koto*, uradniki govorijo z delavci le nemško; ko se je ustanovilo slovensko gasilno društvo, so se od nas ločili ter ustvarili svoje nemško društvo, pri katerem se mora pridno haj-lati in priveli so delavce do tega, da tolčejo in mrevarijo tudi ti blaženo nemščino. Pri volitvah so tvorniški delavci čudni možje, brez lastne volje, ki slede svojim gospodarjem, kamor se tem poljubi. Z istim veseljem bodo šli prihodnjic v boj za nemškega kandidata, kot so šli zadnjic za slovenskega — radi osebnega prijateljstva med tem in med nemškimi voditelji tovarne.

Pri premogokopu istotako žalostno! Uradniki brez izjeme skrajni zagrizenci, nemčurji in izzi-vači, ki se pri vsaki priliki norčujejo iz svojih podložnikov in njih jezika; ti pa so glede narod-nosti popolnoma apatični in taka malomarnost kaže, da je ljudstvo brez ponosa na svojo narod-

nost, da jo torej vsak čas lahko zamenja. Poleg vsega tega cvete tu še socijalni demokratizem. Nismo nasprotni njegovim načelom, namreč pri-zadevanju za saniranje stanja delavcev, nasprotni pa smo njegovim puhlim nazorom o internacio-nalizmu. Če prašam demokrata, kake narodnosti je, poreče brez sramu, da je vse, kar kdo hoče.

Obrtniki so ali odvisni, premalo izobraženi, ali pa se, kakor vsi tamošnji „Slovenci“ zanašajo, da bode en mož vse stril! Da pa ta ne zmore vsega, je očitno. Tu je treba zastaviti vse moči, ustanoviti čitalnico, izobrazovalno, pevsko, tambu-raško društvo, sčasoma šokola itd. Gotovo je tam narodno učiteljstvo; to naj bi se pobrigalo!

V Trbovljah je nekoliko boljše. Vas sama je seveda narodno zaspana, le tuintam se prebude iz tega spanja. Vesel pojav je na Vodah, kjer so si zavedni rudarski pazniki sestavili tamburaški in pevski zbor. Tudi „Delavsko podporno društvo“ je še za silo narodno. Seveda tudi tam ne manjka zagrizenih renegatov, a še bodo delavci tako dalje napredovali kot zadnji čas, se ni bati.

V Zagorju imajo nemčurskega župana. V steklarni so Nemci, pri premogokopu rogovili Čobal. Zagorjani pogrešajo svojega vodje, kakoršen jim je bil pokojni Medved. Ta mož je pokazal, koliko se da storiti tudi v manjših krajih za narod. Ustanovil je krepko sokolsko društvo, ki je sicer po njegovi smrti zadremalo, a se počelo zadnji čas zopet vrlo razvijati. Pogum Zagorjani, po vstrajnem delu do znage!

O Jesenicah ni treba posebej pisati. Zadnji čas se je pričelo tam gori živahno gibanje. Dal Bog, da ne zastane.

Rodoljubi po teh postojankah, složno na delo, da vas ne bodo potomci obsojali in kazali na izgubljene armade.

Sv. Ilj v Slov. Goricah.

V zadnjem članku sem površno narisal, kako se je zanesel v lepi naš kraj narodni boj,

opisal, kako krute nasprotnike imamo ter s kako podlimi sredstvi se ti borijo proti nam domačinom. Omenil sem tudi, da nasprotna garda med doma-čini — Slovenci, najsibodo kmetje ali delavci, z malimi izjemami, nima pristašev in somišljenikov. Da je temu, hvala Bogu, tako, imamo se zahvaliti čuječnosti naših vodilnih rodoljubov v zadnjih petih letih, zahvaliti pa se moramo zato tudi našim nasprotnikom. Zakaj?

Dokler se še naši „privandranci“ niso čutili dovolj močne, so bili s samim medom namazani, se hlinili in se po lisičje sukali okoli naših mož. Ko pa je sčasoma stranka privandranih Nemcev postala močna dovolj za svoje izdajske, naravnost hudobne in povsem krivične namene, začela je z vsemi štirimi teptati svete pravice domačinov. Slo-venska zastava je, kadar je pokazala svoje tro-bojno lice, morala s silo s cerkvenega zvonika, ki so jo edino le naši pradedje Slovenci postavili, še hujše se jej je godilo, če je zavihrala raz kake gostilne.

In če si kak slovenski kmet postavlja novo hišo, ali če kaj pri svojih poslopih popravlja, hitro je občinski urad, da dela res mnogokrat gorostasne nepriilke in krivice domačim, edino z namenom, da Slovincem v gnetnem oziru kolikor mogoče škoduje. To nam dokazuje slučaj Celcer, Bračko, Gornik itd.

In kaj so vse prizadjali Nemci narodnemu gostilničarju, g. Bračku! Toliko nepotrebnih ne-prilik so mu delali, da so ga skoraj gmotno uničili! — Pri svojih pa prizanašajo, vsako ne-postavnost zmolčijo, sploh vso svojo nesnago in nered zakrivajo, a to velja samo — njim. Tako oholo pa lahko postopajo tembolj, ker vedo, da stoji za njimi ves vladni aparat, z vsemi svojimi silami, sploh ni se jim bati, da bi se jim kak las skrivil, ker so — Nemci. Ali vendar: Nemci so obračali, Slovenci pa obrnili! Kajti vsled iz-zivajočega, naš slovenski živelj zatirajočega po-stopanja Nemcev, so se vsem poštenim slovenskim

LISTEK.

Karin.

Izgodovinska povest. — Spisal Mavro Jokay. Prevel Prost. Mrvičkov.

(Dalje.)

Karinu je trebalo samo pokazati prstan, in takoj so ga odvedli v Glicerijino dvorano.

Palača je bila mirna, temna. Cesar je čutil, kako so po stopnicah mimo njega šumela svileni trila, čutil, da so nežne roke oddajale ga druga drugi ter tiho šepetaje vodile ga po nemem sagu; končno, kako mu je roko stisnila nežna ročica, in kako mu je pri tem električnem stisku zavrela kri.

Znan glas mu je šepnil v dosedaj še nepoznati iskrenosti besede:

Manlij, si li prišel?

Bila je Glicerija, kruto prevarana Glicerija.

Pričakovala sem te neizrekljivo hrepeneče, a hotela bi vendar, da nisi prišel; šepetala je. Čutiš li, kako se mi roka trese v tvoji? Niti srce moje ne trpi manj zbog ljubezni, zbog bojazni. Zblaznela sem radi ljubezni. Ena sama tvoja be-seda pretvorila mi je dušo tebi v robinjo. Kar sem negovala vse svoje življenje, dolgo globoko

v osrčji, po čemer sem koprnela, česar se nikdar nadejati nisem upala, o čemer sem sanjara vedno, a pričakovala nikdar, to sem dosegla v tem hipu, ko te zagrlim. Niti zbrati se ne morem. Sedi, v tej uri ne smela bi midva govoriti o ljubezni, toda ti si govoril o njej; in bi si li ona, ki ljubi, izbirala čas, ona, katere vse bitje zavzema edino le ta ljubezen?

Karinu silno ngaja strast ljubeče žene.

Ali Manlij! Mene pretresa misel, da si morda prišel le, da se mi rogaš. Morda se le igraš z mano, da mi izvabiš najgloblje tajnosti mojega srca in da me potem zasramuješ? Ne, tega storiti tebi ni moč! Edini čut, katerega sem si bila ohranila čistega v vihnem življenju, ne moreš, ne smeš pogaziti v prah! Bi me li radi tega mogel sovražiti, ker te ljubim, in da me črtiš, bi me li ne umoril rajši, nego se mi rogal?

Mesto odgovora si jo, potegne Karin na prsi ter jej posipa obraz in ustni z gorečimi poljubi. V sladki prevari dopušča Glicerija, da jo ogrli in v srečnem objetju sliši komaj še opominjajoč glas žalostne slutnje v trepetajočem svojem srcu. A ko se Karin dotakne njenega obraza s svojim, opazi, da je to lice golo.

Kakor blisk prodere najstrašnejša misel dušo Glicerije.

Kdo si ti? Ti nisi Manlij! Da si mi proklet! Karin si! In z obupno silo se iztrga rokam Ka-rinovic ter po najbližnji poti beži iz dvorane. Pobegne za zastore svoje postelje, zategne zavese ter zveže njihove vrpce.

Ne ubežiš mi nikakor, kriči Karin ter se zažene v divji svoji strasti na zastrte zavoje. Skuša jih utrgati ter z zobmi odvezati ozle. Ali njej, kateri preti pogin, je dosti le trenotek, da užge na žrvavici svoje kadilnice posodo, napol-njeno z nafto, in v hipu, ko se posreči Karinu potrgati preproge, zvrne gorečo nafto. Brzi plamen je jel lizati zavoje ter lahke volnene odeje, a ona skoči na posteljo, katero od vseh strani ob-daja zubelj ter vikne prestrašenemu cesarju:

Pridi tedaj!

Mahom je stala vsa dvorana v plamenu. Plaho se umika Karin pred hujše in hujše ra-stočim ognjem. Kakor vrag je, ki se je bil pri-kradel v nebo in katerega zdaj pode iz njega. Glicerija pa poprime svetilko in bega obesnela iz dvorane v dvorano. Povsodi okoli sebe siplje plamen. Končno znosi nebrojne zlate svoje obleke v veliko dvorano ter jih zapali.

V kratkem času je stala vsa palača v ognje-nem morju in uro kasneje je besnel siloviti požar po vsem Rimu.

domačinom odprle oči. Sprevideli so dovolj jasno, kaj hočejo gospodujoči pritepenci doseči.

Delovanje „Schltvereina“ in „Südmarke“ ter njih „radlfarjev“: kosmatega Höltschla in Saduja, krofatega Fischerederja, Repnika in Flucherja je pokazalo, da je edini in spet edini namen te ne-lepe družbe prelepi naš Št. Ilj povsem iztrgati iz naših rok in ga popolnoma — ponemčiti! Pa če mili Bog da, to se zgodilo več ne bo in se — ne sme zgoditi! V žile našega poštenega slovenskega ljudstva je že prišlo nekaj, kar pač lahko veseli naše srce: Našega kmetiča in delavca je zapustila narodna zaspanost, namesto nje pa je nastopila — zavednost, narodni ponos. Zatorej nam daje to upanje v boljše dni. — Mnogi se bode vprašal: „Kako je moglo priti do tega, da imate toliko privandrancev, n. pr. da vam isti gospodujejo?“

Ker je naš Št. Ilj in okolica res — roman-mantična po svoji lepi legi, in ker je prejšnja leta, ko še nismo imeli svojih posojilnic mnogo najlepših kmetij prišlo na kant; pokupili so iste kar čez noč razni nemški penzionisti, sezidali si svoje vile in sčasoma privabljali več svojcev sem, in zraven še na krivično-umetne načine delali svoje pravice. — Št. Ilj je postal — preporna točka — narodnega boja. — Ko sem čital v št. 37 letošnje „Domovine“ članek: Čuvajmo svojo zemljo, vrivalo se mi je bridko čustvo. Res, kako neobhodno potrebno bi bilo, da bi se začela kaka akcija, ki bi zabranila potujčenje naše zemlje. Dovolj smo že zgubili! Poglejmo na Plavč, Svičino, Sv. Kungoto, Sv. Jurij, Sv. Duh, Gomilovco, Lučane, ves ta kraj je že takorekoč izgubljen za nas. Glejmo, da si vsaj kraje ob železnici, to so Št. Ilj in Jarenina ohranimo! Za to pa bi priporočal, da bi nas podpiral spodnji del ožje domovine naše, in to na čisto lahek način. Jako priporočila vredno bi bilo, če bi se začeli tudi, recimo, imovitejši Slovenci bolj ozirati na mejo ter bi tudi oni kakor Nemci kupovali naša posestva, saj je istih v obilici vedno na prodaj. Posebno sedaj se nudi prilika na več lepih mestih, da bi se dali kupiti res lepi prostori za stavbe; pa tudi več krasnih posestev večjih in malih je na prodaj.

Zatorej semkaj na mejo; na pomoč nam! Če je kdo pomoči potreben, potrebni smo je mi prvi! Rešite, kar se še rešiti da!

Za jugoslovansko kulturno vzajemnost in edinost!

(Akademični mladini v premišljevanje).

Posamezna jugoslovanska plemena so pre-slaba, da bi mogla biti kos kulturnemu delu v vseh smereh. Treba je združitve vseh Jugoslovanov na kulturnem polju ter ustvaritve jugoslovanskega kulturnega in ekonomičnega ozemlja. Pri vsem tem pa mora biti vodilna misel, da je takšne kulturne celote treba iz kulturnega, eko-

nomičnega, t. j. praktičnega stališča, ako hoče biti bodočnost Jugoslovanov zagotovljena.

Samo eden izmed neštevilnih slučajev: Slovenski trgovec dobi od srbskega stanovskega tovariša v srbsčini pisano naročilo. Slovenec pisma ne razume, ker ne pozna cirilice. Zelo prospešno bi bilo osobito za Jugoslovane, da se uzajemno uvede cirilica in latinica. Ako Nemci rabijo latinico in frakturo, morejo Jugoslovani rabiti tudi latinico in cirilico. Posebno časopisje bi moglo mnogo storiti za razširjenje vzajemne rabe cirilice in latinice. Nekateri članki bi se namreč tiskali v latinici, drugi v cirilici.

Slovenci prevajajo na svoj jezik celo hrvatske spise, dasi sta si slovenski in hrvatski jezik zelo podobna. Kako pa je nastal pismeni ali književni jezik kakenga naroda? Književni jezik ima svojo zibelj v religiji. Pri vseh narodih so začeli duhovniki ali svečeniki zapisovati najvažnejša pravila, tikajoča se verstva, božje službe, kakor tudi družabnega življenja. Kjer je verski kult ali božja služba imela svoje glavno središče, se je pisalo, kar se samo ob sebi razume, v narečju, ki se je govorilo okoli tega središča. Taki spisi so imeli veliko važnost ter se razširili izven okrožja narečja, v katerem so bili spisani. Tudi državna moč je segla v razvoj književnega jezika, da je začela rabiti eno narečje v svojih uradnih zadevah, katero se je na tak način tako daleč razširilo, kakor daleč so segale državne meje, ter se polagoma povzpelo do književnega jezika. Dandanes se vsak književni jezik razvija na podlagi narečij in znanstvenega delovanja jezikoslovcev ter je kolikor toliko umeten jezik, kar se najbolj vidi v veliki razliki, katera je med njim in ljudsko govorico.

Književni jezik je tudi treba premotrivati z kulturnega in moderno-praktičnega stališča ter ga smatrati za sredstvo, s katerim prihajajo ljudje med sabo v kulturno dotiko. In v tem se kaže jezik kot kulturno sredstvo prvega reda! Čim večja skupina ljudi rabi isti književni jezik, tem bolje se more razvijati kultura ali prosveta (izobrazba), katero osebiti pospešuje tekmovanje na vseh poljih kulturnega dela, katero je lažje na prostranem kulturnem ozemlju, nego v ozkih mejah, kjer je vse pretesno in kjer kultura ne more niti živeti niti unreti. Že iz praktičnega in egoističnega stališča morajo Jugoslovani stremeti po celokupnem alienotnem kulturnem ozemlju, kjer bi vladal eden književni jezik, kateri bi se ustvaril po etimologičnih pravilih na podlagi vseh slovanskih narečij iz bulgarskega, hrvatskega, slovenskega in srbskega književnega jezika. Pri tem vsem pa lahko ohranijo posamezna jugoslovanska plemena svojo individualnost kakor Bavarci, Švabi itd., dasi so člani nemškega naroda.

Ker lažeš, Aper, ako trdiš, da Numerijan po tebi zaukazuje vojski!

Kaj je to? poprašujejo vojaki, ki so se bili zbrali okolu prepirajočih.

Nič družega, nego da Numerijan ne živi več! Zagromi Mezembrij s povzdignjenim glasom. Ne, ne! Močni ambrini vonj, ki prihaja iz šotora, naj bi le prikril mrtvaški duh, in Aper vas vara že dolgo ter vlada v imenu Numerijanovem!

Vojaki vlomijo s silo v šotor in se preverijo, da je opravičen Mezembrijev sum. Numerijana so bili umorili že pred nekoliko dnevi, mrtvo truplo je že gnjilo. Radi te goljufije zakujejo vojniki takoj Apra v železje. Popoldan pa postavijo na ravni prazen prestol, da si volijo novega cesarja.

Mezembrij hodi od legije do legije po vrsti, ter povsodi priporoča Dioklecijana. In istinito, vojska ga voli, skoro proti svoji volji cesarjem. Na to pride vrsta na Apra.

Tožim te javno, da si umoril Numerijana, pravi Mezembrij. Obtožujem te, da si nas name-raval izdati Karinu. A mi te obsojamo, vikne vojska enoglasno.

In jaz izvršim obsodbo, pravi Dioklecijan ter lastnoročno prebode obsojenca.

V tej razburjenosti prispeje Marcij s poveljem, ki ga mu je dal napisati Manlij. Dogodljaji v ostrogu mu niso bili še znani. Vroči Dioklecijanu svoje imenovanje.

Z kulturnim edinstvom dobe Jugoslovani vse pogoje vsestranskega razvoja ter morejo postati važen faktor ali činitelj med drugimi narodi, osobito pa, ker je jedro ljudstva zdravo, zemlja rodovitna in bogata in leže dežele ob morju.

Po morju gredo pota v vse dele sveta, kjer prebivajo kulturni in neomikani, svobodni in podjarmljeni narodi. Morje! Odpri Jugoslovanom oči, da izpregledajo ter začno premišljati, zakaj so narodi bogati, drugi revni, izobraženi in neomikani, ti svobodni, ti podjarmljeni! Mogoče je, da se vzdramijo ter se lotijo dela, ki je rešitev sameznega človeka kakor celega naroda. Mogoče je tudi, da uvidijo, da je le na skupnem kulturnem ozemlju, vse Jugoslovane obsegajočem, možno vspešno kulturno delo.

Mladina ima v rokah bodočnost jugoslovanstva, ako razume današnjo dobo in svojo zadačo. Če pa srca mladine niso pristopna idealom domovinskim, potem pa kuje verige, v katere uklepa beda njihove rojake, da jih požene iz rodni krajev, ter plete bič, s katerim bo gnala inferiornost ljudstvo pod tujčev jarem! — Mladina! Ogromno delo imaš izvršiti, ne obupaj, ampak zberi svoje sile!

A. S.

Slovenskemu kmetu in gospodu.

Človek potrebuje za življenje
solnce, vodo, zrak in kmeta.
Maksim Gorkij.

V boju za obstanek so se posebno v zadnjih desetletjih razni posamezni stanovi izborno organizirali, vsak je skrbel po svoje, da si v okviru postave napravi kolikor mogoče ugodno stališče v človeški družbi in to v gmotnem in moralnem oziru. Posebej v Avstriji so se v poslednjem času zvišale plače častnikom, raznim uradnikom. Vzpričo sedanje malenkostne vrednosti denarja je bilo to neobhodno potrebno. Žalibog pa je državni organizem pozabil preveč na svoj temelj, na kmeta.

Znano je, da je kljub bujno razvijajoči se industriji v naši državi število poljedelcev trikrat večje kakor industrijalcev. Na drugi strani pa zopet vidimo, da se ravno v zadnjih letih izseljujejo delavske moči trumoma iz kmetov v mesta. Posledica tega je, da kmet grozno težko obdeluje svoja polja.

Nastala je kriza. Dejansko prevlado je zadobila industrija, ker si je z elektriko in parno močjo pripomogla do velikega kapitala. Velikanski napredek v tehniki je torej tej panogi, ki je kmetijstvu v pravem pomenu besede izpodjedla tla, pomagal do popolne zmage. Nasprotno pa je v enakem razmerju padlo kmetijstvo in to žalibog tudi v slovenskih deželah.

Ozrimo se po slovenskem delu Štajerske. Pred vsem bi nam povedale zemljiščne knjige žalostno istino, da sprejemajo v svoje obsirne predale dan za dnem neprimerno več dolgov kakor recimo še pred letom 1880. To so jasne priče hiranja kmetij.

Kdo je ta mož? vpraša Dioklecijan Mezembrija.

Karinov brivec.

Smešec se obrne Dioklecijan k vojnikom.

Prijatelji, Karin skrbi za naše brade; poslal nam je brivca z naslovom imperatorja. Prosim vas, sedite predenj in dajte se mu briti. Ti pa, dragi moj, čuvaj se, da ne urežeš koga mojih prijateljev na licu, zakaj boj se jih! Ako te ti prično briti s svojimi noži, ne ostane te preobilo!

Vojaki pa krohotajoč se vzemo Marcija sabo, da si dajo obriti svoje brade, ki so istinito spominjale pralesa.

Uro kasneje dospeje Evij z ukazom, da se pomanjša vojska.

To pa razpali cesarja in vojake. Kar tako javno oškoditi jih, to je celo za cesarja prevelika drzovitost.

Na gromado z ukazom in nositeljem njegovim, je kričal Dioklecijan. In že je stal nesrečni pesnik na usodni gromadi, ko bolestno vzdihne:

Oj bogovi, tedaj mi je svojo apoteozo doživeti še živemu!

Dioklecijan se jame krohotati ter veli pesnika vzeti z gromade. Pošlje ga skozi jarem ter zapodi nazaj v Rim, da javno naznani vojno Karinu.

(Konec prihodnjic.)

* * *

Karina so odnesli s tuge nezvestnega v njegovo palačo.

Glicerija se je otela v svetišče Cibeline.

XI.

Ko se je to vršilo v Rimu, so dospeli vojaki, katere je vodil Numerijan, ob vednem borenju, s težavami, na poti iz Perzije na Bospor. Tam jih dobi Mezembrij, ki je bil ubežal iz Rima ter se žuril, da najde Numerijana.

S tem plemenitim cesarjem pa tedaj že cele tedne ni bilo moč govoriti. Hudo je trpel na očeh ter nikoli ni zapuščal svojega šotora.

Mezembrij pripoveduje načelnikoma svojo usodo ter jima opiše vso grehoto cesarjevo. Prvi, Dioklecijan, mu obljubi, da ga bode osvetil, drugi, Aper, se sklicuje le na Numerijana ter neče obljubiti ničesar.

Pustite me k Numerijanu! Da govorim z njim, bode on prvi, ki dvigne meč proti svojemu bratu, silil je senator.

Nemogoče je, da bi govoril z njim, pravi Aper, braneč mu vhod v Numerijanov šotor. V svoji bolezni ne pripušča nikogar k sebi, razun mene in po meni pošilja vojski svoja povelja.

Te besede pa zbude Mezembriju čuden sum.

Kako, da iz šotora tako sila diši po ambri in bizamu vpraša?

Zakaj? zavrne obledeli Aper. Kaj to tebe briga, senator?

Saj pa tudi ni mogoče drugače! Svoje čase je kmet izvrševal za domačijo in svojo osebo potrebne stvari doma. Dapes mora plačati vsako malenkost z denarjem. Živil po večini ne sprejema v plačilo nihče, novcev pa ni. Potrebe so se neprimerno povečale, davki narastli itd., moči, ki bi jih naj zmagovale, so se celo poslabšale. Splošna izobrazba našega kmeta je vsled dobrih ljudskih šol radi čitanja knjig in časopisov neprimerno večja kakor prej, strokovna izobrazba pa je ostala ista.

Dočim se vsak rokodelec pripravlja cela leta za svoj poklic, ostane kmetski sin pri svojem očetu, ki kmetuje ravno tako, kakor njegov praoče. Vsaka druga stroka koraka vspored s časom in napreduje, gospodarjenje našega kmeta je ostalo isto.

Da je pomanjkanje kmetijskih šol temu največ krivo, je razumljivo samo po sebi. Na Češkem pride na 185.000 prebivalcev ena strokovna kmetijska šola, na Moravi celo na 90.000. Na štajerskim Slovincem gredo torej v primeri s Češko 2, v primeri z Moravo najmanj 4 strokovne gospodarske šole. Če pa upoštevamo velikost navedenih dveh dežel po km², morali bi v primeri s prvo imeti 5, v primeri z drugo pa 9 takšnih šol.

Koliko pa jih imamo mi? Na ozemlju, kjer stane 400.000 Slovencev stoji ena kmetijska šola in ta je po svoji uredbi namenjena našim političnim nasprotnikom, oziroma je po svojem poklicu **tovarna za nemčurje**.

Dandanes, ko vihra narodnostni boj z vso silo, ve vsak otrok, da je takšen zavod nemška trdnjava, ne pa strokovna šola za slovenske kmete.

Naši poslanci nas tolažijo, da bode v tem oziru v kratkem boljše.

S tem pa položaj še nikakor ne bode znatno boljši. Naši potovalni učitelji bi nam lahko mnogo, mnogo povedali o konzervatizmu, da, o neznanosti trmi naših ljudi, ki so prepričani o nedosežni svoji strokovni izobrazbi. K napovedanim predavanjem naših potovalnih učiteljev prihajajo pouka potrebni kmetje v sramotno malem številu. Prišlo se je celo, da ni bilo nikogar.

Istotako ne mara čitati naše ljudstvo gospodarskih spisov, naj si pa bodo dotični v političnih listih, ali pa v knjigah Mohorjeve družbe.

„Kaj bom poslušal, bral, to itak vem, kako se mora delati, ko biledenar imel.“ To so doslovno besede neštivila o obupnem položaju tarnajočih kmetov.

Vsak bi bil užaljen, če bi se mu reklo, da je mogoče bolje kmetovati. Sadjereja in živinoreja, ki sta najbolj zanesljiv dohodek, ste klavni še v povojih. Pri nas, posebno v Dravinski dolini, je bila približno do leta 1900 vinoreja gotov vir, iz katerega je dobil kmet neobhodno potrebne novce. Ta studenec pa sedaj usiha — pojavila se je trsna uš — in kmet je pred propadom. To je katastrofa, ki se pri nas žalibog ne bode rešila tako ugodno kakor na Bizeljskem, kjer se je izkazala philoksera kot blagoslov božji. Mnogo kmetov životari z največjim naporom in niti misliti ni, da bi mogli ti obnoviti svoje vinograde, ter je v to svrhu treba velikih denarnih žrtev.

Še slabše kot pri nas ob Dravinji je stanje kmeta v ptujski okolici.

Pred vsem je treba kmeta prepričati, da je pouka potreben. To bi se zgodilo najlažje stem, da bi se otroci v 13. in 14. letu poučevali v gospodarski stroki, misel, katero je lepo razvil naš poslanec Roškar.

Ker pa te reforme ljudske šole vzpričo geranizatoričnih tendenc, katere naj ima po intencijah c. kr. vlade vsaka naša šola, nikakor ni pričakovati, naj bi se ustanovili vsaj obvezni nedeljski kurzi. Inicijativo naj bi dali po naših zastopnikih okrajni zastopi. Doseglo bi se morda vsaj to, da bi kmet čital strokovne spise. In to bi bilo mnogo, mnogo! Prvo je torej izobrazba, drugo obvezne zadrage. Da pa bodo te imele polnjen uspeh, je neobhodno potrebno prvo.

Velikanski movens v tem oziru bi bil, če bi po geslu, „besede mičejo, zgledi vlečejo“, naše

razumništvo prevzelo vodilno vlogo. Vinarska, sadjarska zadruga bi n. pr. v Dravinski dolini lahko izborno uspevala, pa ni človeka, ki bi imel v to svrhu potrebno izobrazbo, enegijo in voljo.

Nasprotniki so že osnovali centralno sadjarsko zadrugo, Slovencev se nihče ne gane.

Tako se vpregamo radi lastne neodpušljive nedelavnosti v jarem gospodarske odvisnosti. Koliko kredita bi si pridobili naenkrat pri najzagrizenejših štajercijancih slovenski izobraženci, če bi recimo kakšen slovenski odvetnik osnoval s srečno, umno roko vinarske zadrage, ki bi spravile vino po primernih cenah v denar. Ljudstvo bi ga oboževalo.

V gmotnem oziru slabo podprt slovenski kmet se napram ohojemu tujcu čuti in se bode čutil slabega, dokler ga ne nadkrili gospodarstveno. Čas je, da se vzame to vprašanje resnim.

„Domovina“ je pisala že par člankov z naslovom „Sami krivi“. Ozirali so se pred vsem na narodnostna vprašanja.

Kakor mora glede istih priznati vsakdo popolno resnico vsake posamezne besede, istotako je neovrgljiva resnica, da je mnogo krivde glede revnega položaja za naš narod najvažnejšega kmetskega stanu na nas samih — pred vsem na onih, ki morajo tvoriti takorekoč sol narodovo, t. j. na razumništvu.

To ima v prvi vrsti na vesti dejstvo, da je naš ratar gmotno ponekod uničen in da je za narodna vprašanja prav malo dovzeten. Mladi nadarjeni možje, vznikli iz kmetskega stanu, pomoč!

Domače in druge vesti.

— **Veliki koncert „Celjskega pevskega društva“.** Minulo je že dve leti, kar je „Celjsko pevsko društvo“ pod vodstvom g. Lajovica priredilo zadnji veliki koncert. Gotovo smo sedaj hvaležni neumorno delavnemu g. dr. Schwabu, ker nastopi 1. junija s precizno naučenim zborom, in v svesti smo si, da bode nudil ta koncert, dobroizpeljan, popoln umetniški užitek. Iz programa vidimo, da se bodo pele le slovanske skladbe ter bomo čuli poleg češke tudi poljsko, srbsko, hrvatsko in slovensko pesem ter opazali individualnost glasbenikov različnih slovanskih narodov. — Uvod koncertu zasvira pomnožena „Celjska narodna godba“ slavnostno overture, pri kateri sodeluje iz posebne prijaznosti šest gosp. učiteljev. Prva koncertna točka je pesem „Hercegovska“ skladatelja „Jadranskega morja“ Anton Hajdriha. „Hercegovska“ zahteva velike preciznosti in vstrajnosti v glasovih in ravno to je uzrok, da je ta pesem Hajdrihova še tako malo znana. Uspela je dosedaj le v „Glasbeni Matici“. Kompozicija „Rasi, rasi travica“ se šteje med eno najboljših svetovnoznane Dvoržaka. — „Vasovalec?“ je pesem v narodnem tonu, v kontrapunktični samostojni izpeljavi spremljevalnih glasov. „Moje jutro“, krasna pesmica, ima sicer manj jedra, pač pa mnogo duševnega razpoloženja (stimmungsvoll). Peta točka dr. B. Ipavca „Nezakonska mati“ po sodbi slovenskih glasbenikov najboljši slovenski samospjev. — Moniuszko je sloveč poljski glasbenik ter veje iz njegove „Večerne pesmi“ čisto poseben značaj. Volaričeva „Grajska hči“ in Vilharjevo „Slovo“ sta izmed najpopularnejših koncertnih točk za moški zbor, oziroma mešan zbor s soli. — Rukovet srbskih narodnih pesmi je potpourri, a se sliši kot le ena glasbena individualnost. Skladatelj 12 rukovetov St. Mokranjac je obhodil s temi „rukoveti“ širom Evrope ter žel po vseh velikih mestih največje triumfe. Eden „rukovet“ pel se je tudi že v Celju pod vodstvom g. Lajovica. II. „rukovet“, ki se poje sedaj tudi na našem koncertu, bo gotovo tudi najzanimivejša točka programa. Kako se bodo vse te točke proizvajale, zanima že najboljše slovenske glasbenike, kateri bodo prihiteli na ta večer v naše Celje, in zato se ne čudimo, da ga tudi širše občinstvo pričakuje z največjim zanimanjem.

— **III. slovenski raj.** In znova se bode odprl 1. junija t. l. raj ter nudil slavnemu ob-

činstvu mnogo zabave. Poleg raznoternih paviljonov se bode etabliral slavn rod „Prlekov“ v originalnem šatoru, kjer bode teklo pristno „Prleško vino“. V veliki gostilni, kjer bode kraljevalo veselje, bode svirala „Napolitanska godba“, in sveže pivo delniške pivovarne kakor tudi rmeni „Štajerc“, s katerim bodo stregle naše vrle narodne dame, bode gotovo navdušil slehernega, da bode pozabil dolino solz in težav. Seveda se ne sme pozabiti na različne bufeje, kakor tudi šator zapeljivega šampanca. Z eno besedo, slovenski raj bode nudil vsakemu rajsko veselje. — Torej na gotovo svidenje!

— **Politično društvo „Maribor“** opozarja še enkrat Slovence iz Maribora in okolice na svoj občni zbor v nedeljo, dne 28. t. m., ob 3. uri popoldne v mariborskem „Narodnem domu“. — Razen državnih poslancev dr. Ploja in Robiča bode govoril na shodu tudi g. Ivan Rebek iz Celja o razvoju v slovenski obrti.

— **Vlada in Slovenci.** Piše se nam: „Nezakonito postopanje s Slovenci in slovenskim jezikom postaja vedno sramotnejše za naš narodni čut in zavest. Slovenščina se ne upošteva v zakonitih mejah niti na pošti, niti na železnici, niti pri davkarji, niti pri sodnji. A ni dovolj, da se o teh rečeh razpravlja, ampak razmišljati in predlagati, na kak način bi se dalo tu pomagati. Kakor vidite, same interpelacije ne samo ne pomagajo, ampak naobratno, se še Nemci z ministri vkup iz interpelacij norčujejo in smejejo in postajajo še drzovitejši; tu bi trebalo radikalneje nastopiti. Bilanco narediti z ministri, kaj so pomagale interpelacije poslancev? Nič! Nemško ravnateljstvo pošt v Gradcu in Gleispach še bolj kljubujeta Slovincem, ker vesta, da jim z interpelacijami ne pridejo do živega, ampak jih še bolj potrdijo v milosti Slovincem sovražnega ministrstva. Prašajte ministra, kaj se je zgodilo tistemu davkarju — kakor je bilo v „Domovini“ brati — ki je na slovenski pisano pobotnico pljunil? Ali je bil kaznovan tisti davkar na Gornjem Štajerskem, ki je Slovincu uradniku rekel, naj si vsak Slovenec dobro premisli, predno bode šel k davkarskemu uradu v službo? Take drzovitosti bi se morale po naših listih zadnjih dveh, treh letnikov porabiti in ministre na račun pozvati. Stališče državnih in deželnih slovenskih poslancev je res težavno in polno odgovornosti, ali zato bi morali to službo samo taki prevzeti, kateri imajo voljo in lastnosti za take težave. Slovenci poslanci bi morali prvo biti sami med seboj solidarni, potem prositi pomoč od Slovanov, Čehov in Malorusov. Vsi Slovani bi morali adresno ali memorandum vladarju predati, našteti kričeve krivice, katere delajo ministri in celi uradniški aparat Slovincem po Štajerskem, Kranjskem, Koroškem, Istri in Primorju, da Slovenci pričakujejo, da bode vladar imenoval enkrat tudi take ministre, kateri bodo pravični sami in bodo tirjali tudi od podložnih uradnikov, da bodo tudi pravični proti Slovincem v uradu in izven urada. Taka solidarnost bi imponirala ne samo Nemcem, ampak tudi vladar bi se moral na njo ozirati. Slovenci bi morali začeti biti agresivni, ne pa samo defenzivni, kakor je že pred 1500 leti očital in nagovarjal Demosthen svoje Athenjane, da naj ne bodo kakor narodi na severu (Slovani-Skythi); kadar ga udariš po levem licu, hitro se prime za levo lice in potem tako dalje; ako ga udariš, tam se prime in zajoče in zakriči, a sam ne bi na sovražnika nahirpil in ga prvi udaril. To lastnost imajo dandanes Slovenci in zato mislim, da so oni Demosthenovi Skythi zbog te lastnosti bili slovanskega rodu. Slovanska krotkost je neizmerna, če pomislimo samo zadnjih 70 let, kako se je z nami delalo. Če sme v državnem zboru Wolf ali Schönerer kričati: „Hoch Hohenzollern“, menda je lojalno, če Slovani povedo v adresi ali memorandumu vladarju, kake krivice dela vladajoči aparat v vseh strokah Slovincem, in taka adresa bi služila zanamcem v ravnanje.“

— **Napad na gornjeradgonski okraj.** Po odhodu notarja Otona Ploja se je razpisal notarijat v Gornji Radgoni. Oglasil se je eden docela sposoben prosilec. To priliko je porabilo nemčur-

Feller-Elsa-Fluid

S to znamko zavarovan Fellerjev rastlinsko esenični fluid je, kakor razvidno iz zdravniških priznanj in 60.000 zahvalnih pisem, izvrstno odpravljalno in olajševalno domače zdravilo, hvaljeno za protinske in revmatične bolečine, zbadanje, trganje ter bolečine v glavi, zobovju, v prsih, vratu in križu itd. po prehlajenju nastale bolezni, krče in nervozne popadke. 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic franko 5 K. Dobiwa se pri F. V. Feller, Stubica, Elsin trg, Hrvatsko.

stvo v Radgoni in Ljutomeru za nesramni predlog, da naj se ta notarijat odpravi, češ, da lahko notar Turn iz Ljutomera opravlja vse posle ob posebnem uradnem dnevu v Gornji Radgoni. Skovala se je v neki notarski pisarni prošnja na justično ministrstvo, in vodje justičnega ministrstva ekselencja Klein ni imel nič nujnejšega, kakor izročiti to prošnjo znanemu graškemu satrapu, ki je vprašal za mnenje: ljutomersko občino, a ne okrajnega zastopa ljutomerskega, gornjeradgonsko nemčursko občino a ne nobene druge občine v gornjeradgonskem okraju, in končno občinski zastop mesta Radgona! Dotično prošnjo je vložil znani nemčurski agent Bračko, ki je postal načelnik okrajnega zastopa samo vsled tega, ker so Slovenci pri volitvi z 2 glasovoma propadli in so zaradi teh dveh glasov dobili nemčurji večino. Po ljudski štetvi od 1. 1890 je štel gornjeradgonski okraj 12.204 slovenskih in 410 nemških prebivalcev. In teh 12.204 Slovencev hočejo prisiliti, da si morajo notarska pisma dati delati ali v Radgoni, kjer notar nič slovenski ne zna ali pa od nemčurskega notarja Turna iz Ljutomera. Na ta način se hočejo izključiti vse slovenske pogodbe in ponemčiti celo zemljiško knjigo. Ta maneuver kaže, kako se že nekaj uradnikov drzne z nami pometati in s kako ravnodušnostjo se nam že streže po življenju. Treba je, da se proti temu atentatu dvigne ves okraj, treba je, da nastane po celem okraju vihar, pravi vihar, sicer se sovražnikom res posrečijo njihovi naklepi. Nujno je treba, da se oglase slovenske občine, da se oglasi slovenski narod iz gornjeradgonskega okraja odločno in neustrašno. Opozorjamo pa tudi vse državne poslance na ta naklep sovražnega nam nemčurstva in jih prosimo, naj nastopijo brezobzirno in z neizprosno odločnostjo proti tej gorostasni akciji nemčurstva in Gleispacha.

— **Knezoškof dr. M. Napotnik**, je prišel v sredo, dne 24. t. m., ob pol 8. uri zjutraj v Celje in se peljal v grad Novo Celje grofa Salma, kjer je posvetil prenovljeno grajsko kapelo in birmoval mlade grofice; ob pol 6. uri zvečer se je vrnil v Maribor. Ob njegovem prihodu in odhodu so peli cerkveni zvonovi.

— **Nemški pesnik Schiller: Kako so nekdanj postopali z njim in kako sedaj zlorabljaajo njegov spomin!** Te dni so slavili Nemci svojega pesnika Schillerja na vse možne načine in so tudi Nenemcem, posebno po šolah v Avstriji, usiljevali svoj praznik. Jako lepo je, da vsak narod spoštuje svoje duševne velike, toda, kaj pomaga to, če se tó godi šele po smrti in sicer čez pol drugo stoletje. Marsikdo, ki je čital slavljenje obletnice Schillerjeve smrti, si bo mislil, kako srečen je pač moral biti ta pesnik že za časa svojega življenja, kako so ga Nemci že takrat spoštovali, častili in skrbeli zanj. Ali to ni res. Schiller je imel v svojem življenju polno bridkih ur in ko je umiral, se je jokaje oziral na svoje štiri nepreskrbljene otroke, katerih zadnje je imelo komaj par mesecev. Navadno je tako, da se takim velikanom ob smrti izkazuje časti, se jim pokladajo venc, se skrbijo za veličasten pogreb, v kar se trošijo zneski denarja, ki bi bili eventuelno popreje dotičniku lahko podaljšali življenje za mnogo časa, če bi jih bil imel na razpolago takrat, ko je trpel — glad! Ali Schillerju niso izkazali Nemci niti te časti, dasi je za njegovo smrt vedel veliki vrstnik mu Goethe in razni njegovi prijatelji, ki so dobro vedeli tudi to, da je bil Schiller v denarnih stiskah. Ne Goethe, ne vojvodski dvor, se ni brigal za Schillerjev pogreb. Ubožna vdova je morala gledati, da priredi pogreb kolikor le možno po ceni. Radi tega mu ni mogla kupiti lastnega groba. Dosegla je le toliko, seveda proti plačilu, da so ga pokopali v takozvanem obzidanem grobu, v katerega je navadno šlo okrog 30 krst. Ponoči med 11. in 12. majem so nesli Schillerja lepo tiho k večnemu počitku in njegov spreved je štel celih 20 oseb! Brez duhovna, brez vsake slavnosti so ga spustili v zaduhlo grobje, kjer je bilo že kakih deset na pol segnitih krst. Soprog njegova mu je dala napraviti, kakor je pozneje povedal mizar, čisto navadno najcenejšo rakev, niti ploščice z imenom mu ni preskrbel, ker je bila v denarni zadregi. V tem grobu je ležal veliki nemški pesnik celih 21 let. Seveda so med tem časom spuščali vanjo še vedno druge krste na one, ki so bile že na pol ali pa popolnoma segnjile. Le kadar je bilo grobje prenapolnjeno, so ga nekoliko pospravili; pobrali so strohnele dele krst in kosti ter jih prenesli v skupen grob na pokopališču. Ko so leta 1826. zopet hoteli pospravljati, se je spomnil Weimarski župan Karol Lebrecht Schwabe, da je tam župan tudi Schiller in da bi torej tudi njegove kosti prenesli v navadno jamo z drugimi vred. Ukrenil je potrebno, da se velikemu pesniku vendar napravi posebna gomila. Ali sedaj je prišla težkoča, na

katero nihče prej niti mislil ni. Iz gnjilo-ples njevi ostankov grobja so prinesli na dan 23 lobanj in mnogo kosti, ki so bile vse pomešane. Katera je tedaj Schillerjeva glava in katere so njegove kosti? Ali je med temi glavami sploh katera prava? Sedaj so merili in primerjali razne glave in kosti po osteološki metodi, kakor so vedeli in znali ter konstruirali Schillerjev skelet (pregledaval ga je tudi Goethe). Ta nepopolni in nezanesljivi kostenjak so potem pokopali 16. decembra 1827. zjutraj zgodaj (5. in pol) v knežje grobje v Weimarju. To krsto kažejo še dandanes kakor Schillerjev grob. Pa tudi pri tem pogrebu ni bil prisoten Goethe; vendar pa se je dal zastopati po svojem sinu. Tako se je godilo nemškemu velikanu Schillerju, katerega spomin in obletnico zlorabljaajo Nemci za svojo velenemško propagando kakor „Edelvolk“, napram „barbarom“ Slovincem! Vendar pa ti poslednji vedo vsaj toliko, kje počivajo kosti narodnih velikanov revnega in zatiranega naroda, ki dostikrat ni smel (če tudi bi bil hotel) izkazati zadnjo čast kakemu zaslužnemu možu, ker bi to bila — po mislih naših državnih uradnikov — provokacija.

— **Iz Savinjske doline.** Trg Vransko ima na poštne uradu in na poštah vozovih samonemške napise. Trg Vransko vzdržuje in podpira občinsko požarno brambo, katere je vseskozi nemškutarska. Kje so pa vranski Slovenci?

— **Požarna bramba na Vranskem slavi v nedeljo, dne 4. junija tridesetletnico svojega obstanka.** Mi bi ne imeli nič proti temu in bi celo z veseljem pozdravili to slavnost, ako bi bila požarna bramba taka, kakršna bi morala biti. Vse požarne brambe daleč naokrog so se otresele nemške komande — le vranska še trobi s svojo komando v nemčurski rog. Kakor smo zvedeli, povabila so se tudi druga društva iz okolice na to slavnost. Ako je to resnica, moramo to vabilo imenovati le nesramnost, s katero se drzne nemškutarski „fajerber“ vabiti na svojo slavnost vrle brambove drugih društev, ki so imeli toliko narodnega ponosa v svojih prsih, da so brcnili od sebe nemško poveljevanje. Tudi se vrši veselica samoobsebi umevno v nemški gostilni „Pri pošti“. No, vransko razumništvo in vse kar slovensko misli, se bode že vedelo vzdržati imenovane slavnosti. Vi fantje in možje pa, ki še niste pozabili, da vas je rodila slovenska mati, vzdrnite se, zapodite med staro šaro nemško „špraho“ in penzionirajte njene brenoele! Ali ni Vaš slovenski jezik toliko vreden kakor nemški! Na slovenski zemlji mora veljati in gospodovati slovenščina! Kar vas je junakov, potegnite se za čast svojega jezika! Vranski požarni brambi pa: Gut Schlauch!

— **V Ormožu** sem dva meseca terjal od — edinega narodnega trgovca v Ormožu poleg 6 ali 7 nemškutarskih — narodni kolek; zmirom mi je odlagal, rekoč, da še ni prišel. Nazadnje mi je ipak resnico rekel, da ga ni naročil, ker nima pri tem nobenega dobička, ampak še mora poštarino plačati. Tak odgovor mi je bil zelo zoperen, posebno stega, ker sem mu jaz odjemalcev iskal, kolikor sem mu le mogel. In tak človek hoče biti naroden trgovec! Dasi mu trgovina dobro gre, noče niti vinarja žrtvovati za slovensko stvar! A ne mislimo, da je ta trgovec edini glede takšne narodne nemarnosti! O, jih je še na kupe, ki niti slišati nočejo o kakšni dobrodetni stvari. Častna izjema je slovenski trgovec pri Vel. Nedelji.

— **Apel na dobra sreča!** Pisatelj Podravski je pač znan malone vsakomur, saj menda ni slovenskega književnika, ki bi bil že toliko spisal, kakor Podravski ali z njegovim pravim imenom Peter Miklavc. Miklavc je prevel na slovenski jezik vse znamenitejšie Sienkiewiczove romane in celo vrsto romanov, povestic in črtic iz poljskega, ruskega, češkega in srbskega jezika. Več je v govoru in pisavi vseh slovanskih jezikov, iz katerih je preložil v slovenski jezik nebroj leposlovnih del. Malokomu izmed čitateljev njegovih prevodov bode nemara znano, da je Podravski preprost kmet, ki se je sam s svojo močjo in pridnostjo priučil vseh slovanskih jezikov in se kot samouk dvignil na tako visoko stopinjo naobrazbe, kakor malokateri izmed onih, ki jim je dana prilika se naobrazevati na visokih šolah. Podravski se je popolnoma posvetil pisateljevanju in s skromnim svojim zaslužkom vzdrževal svoj rodni dom. Ta zaslužek pa je bil, kar je pri naših razmerah umevno, skrajno pičel in pisatelj je bilo treba mraveljske marljivosti, da si je s svojim peresom prislužil toliko, da je ohranil sebe in svojo rodbino bde in gladi. Končno pa so mu le klonile moči; vsled prenapornega dela in prenapetja živcev je zbolel na umu, da so ga morali lani prepeljati v blaznico Feldhof pri Gradcu. Pred tedni je zapustil ozdravljen ta zavod in se vrnil domov v Ribnico na Štajerskem, kjer je našel svojo rodbino v najskrajnejši bedi. Mož je, dasi je duševno ozdravel, telesno popolnoma onemogel in oslabil, da si sam ne more več pomagati iz uboštva in bede in mora ravnodušno čakati, da mu prodajo zadnjo kravico iz hleva in ga izženo izpod rodnega krova. Ker poznamo dobro srce slovenskega naroda, se obračamo na vso slovensko javnost z iskreno prošnjo, da bi priskočilo na pomoč bednemu Podravskemu. Vsak najmanjši prispevek bo sprejet z

hvaležnostjo in se bo izkazal v časopisih. Velikodušni darovi se naj blagovolijo pošiljati naravnost pisatelju, ali pa Rastu Pustoslemšku, tajniku „Društva slovenskih književnikov in časnikarjev“ v Ljubljani.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** je zborovalo dne 14. maja v Celju ob prejšnji udeležbi; na novo sta pristopili našemu društvu gdč. V. Kosi iz Teharj in gdč. Vošnjak iz Ponikve. Delegatom za glavno skupščino „Zaveze avstr. jugoslovanskih učit. društev“, ki se vrši 13., 14. in 15. dne avgusta t. l. v Pulju, so bili voljeni tovariši gg. Krajnc, Černej in Voglar. Pri poskušni volitvi dveh delegatov, ki bosta zastopala učiteljsko celjskega okraja v deželni učiteljski skupščini, sta bila izvoljena tovariša gg. Černej in Gradišnik. Naše društvo je sklenilo pristopiti kot ustanovnik „Društva za zgradbo učit. konvikta“ z 200 K. Za prireditve koncerta v korist „Učit. konvikta“ se je izvolil odsek. Upokojenje ravnatelja Lapajnet je uprizorilo mnogo hrupa po časopisih. Mož, ki je toliko storil za povzdigo šolstva, sploh znan kot vrli učitelj po celem slovenskem ozemlju, ni zaslužil, kar je doživel. A da je nadzornik profesor Belar govoril proti vrlemu, za šolstvo nad vse zaslužnemu možu v tako skrajno žaljivem tonu, je neopustljivo. Pri zborovanju navzoče učiteljsko se zgraža nad takim netaktnim, surovim obnašanjem nadzornikovim.

— **Prestopila je k protestantizmu** starejša hči advokata Schurbi-ja, ki se jutri, v soboto, poroči v evangelski cerkvi z nadporočnikom Dengel-nom.

— **Roparsko družbo** iz brežiškega okraja so v sredo popoldne s poštanim vlakom pripeljali v Celje in jo izročili okrožnemu sodišču. Ze v torek se je velikanska radovednost polastila nekaterih senzacij željnih brezdelnežev, ko se je zaslislalo, da pripeljejo roparje v Celje. V sredo popoldne pa je na tisoč broječa množica oblegala kolodvor in stranske ulice ter nestrpno čakala vlaka. Želja se jim je izpolnila. Pripeljalo se je in odšlo pod asistenco 10 orožnikov 21 roparjev, med njimi tri ženske, ena je vodila dva otroke, tretjega nesla v naročju. Pozornost med ljudstvom je bila silna, ker se ne zgodi z lepa, da bi tolika zločincev skupaj privedli pravici v roke. Ujetniki so razne starosti od 25—60 let, večidel kmetje ali poljski delavci. Večinoma so šli pobiti po ulicah, apatičnih obrazov, le dva sta gledala zaničljivo in izzivalno na množico. Z velikim zanimanjem pričakuje vse sodnih preiskav, ker pride menda do senzacijonelnih odkritij.

— **O slovenskih srednješolcih** si dovoljuje zadnji čas „D. Wacht“ najnižkotnejša obrekovanja same laži, tako grozne, da se človeku ježe lasje. Čujmo šarlatana in revolver-žurnalista: „Nemške sosede nadlegujejo „windische Bettelstudenten“ na najprejdrnejši način. Do pozne noči morajo poslušati „windische Hetzlieder“. Nekemu dečku, ki stanuje v tisti hiši, so zagrozili s šibo, če bi še nemški govoril. Najstrašnejše pa so počeli štirje pri neki branjevki stanujoči „windischen Bettelstudenten“ povodom Schillerjeve slavnosti. Dobili so Schillerjev kip, mu odbili glavo in roke ga položili na pralni mizi na oder in plesali okolo tako oskrunjene figure indijanske ples ter peli „windische Hetzlieder“. — O, joj, prejoj! To je res trikrat grozno, kako se temu časnikarskemu norcu meša v glavi. Ta človek mora biti blaz, drugače mu pač ni mogoče toliko budalosti prikubati v svojih možganih! No, takšnega žurnalističnega nestvora ni smatrati resnim, in čudili se bomo, ako ne zblazni v kratkem ves nemški Izrael v Celju, kateremu je „D. Wacht“ dušna hrana.

— **Slov. politično društvo iz Teharjev in Št. Lovrenca** je imelo po krasnem majnikovem sprehodu v Zalec na vozovih dne 14. t. m. komaj čez teden dni lep shod v Št. Lovrencu. Tam so govorili g. dr. Štor o splošnih državljanških pravicah, o gospodski zbornici, državnem zboru, deželnem zboru, okrajnem zastopu itd. Potem g. učitelj M. Levstik jako umestno in izvrstno za okraj o sadjereji, kar je navzoče občinstvo, menda ni manjkalo noben posestnik iz občine, tako zanimalo, da so živahno pritrjevali obema govornikoma. Tretji govornik č. g. kaplan Čemažar je pojasnjeval pravice in dolžnosti političnega društva in imel toliko uspeha, da je takoj pristopilo 33 novih udov iz Št. Lovrenca k političnemu društvu ter takoj plačalo letnino. Pri nas ljudje od dneva do dneva bolj sprevidevajo, da je naša zemlja slovenska! Vrlo naprej!

— **Teharski občani** so si že pripravili ves les za novo cerkev, ga obtesali ter dali na različne žage; veliko materiala je tedaj pripravljeno za novo cerkev, kar se tiče zidanja, pa zadržavajo nemškutariji. Svojedobno pred občinskimi volitvami so obljubili štorovski volilci po 10 gl. za cerkev, do danes pa no-jeden še vinarja plačal ni. „Deutsche Treue, keine Treue!“

— **Zigertov stolp in mariborsko sodišče.** Kakor znano, podrli se je na Pohorju slovenskemu planinskemu društvu od njega postavljeni „Zigertov“ stolp. Zgodilo se je to v pozni jeseni v času največjih viharjev na mestu, kjer daleč na okrog ni žive duše. Takoj, ko se je izvedela ta

za društvo in vse podravske Slovence žalostna vest, razneslo se je tudi slej res potrjeno dejstvo, da je eno najvažnejših žic deloma presekala zlobna roka. Z veseljem in zadoščenjem se je torej sprejela vest, da je slavno državno pravdnstvo takoj odredilo komisijo na lice mesta, ker se je upalo, da se bo na podlagi najdenih podatkov pričela najstrožja preiskava proti neznanemu storilcu. A kaj še! Iz mnenja, katero so končno podali prijazni nemško-nacionalni inženjerji, je bilo razvideti, da jim je bilo v prvi vrsti ležeče na tem, da bi zvalili vso krivdo na nesreči na društvo, oziroma na društveno vodstvo. Pripisali so namreč poškodovanju žic popolnoma postranski, nevažen pomen. Na podlagi podatkov je bilo samo ob sebi razumljivo, da se je ustavilo postopanje zoper nepoznate storilce poškodbe žic ter se je obrnila ost proti slovenskemu planinskemu društvu. Vršila se je obravnava v Slovenski Bistrici kot okraju storjenega čina in sicer zoper dva člana načelnništva ter zoper stavbenika. Načelnništvo je bilo sicer oproščeno, a stavbenik je bil obsojen, vključno temu, da se je izkazalo, da je društvo lovarni za napravo žic natančno naznanilo namen, težo, koji bodo imele kljubovati itd. To nas sicer ni razočaralo, ker nekdo je moral biti vsekakor obsojen. Razočaralo nas je pa postopanje c. kr. okrajne sodnije v Mariboru. Ta je našla zdaj čez dobrih šest mesecev, da je treba še nekoliko mešati to zadevo. Pričela je svojo inkvizicijo po c. kr. žandarmeriji ter ne samo zahtevala vse podrobnosti glede stolpa, ki sploh ni nikdar stal v njenem okrožju, marveč še celo naložila društvu, da naznani, pri kateri seji da se je sklenila stavba stolpa, kdo je dal za to denar ter da mu naj društvo izroči vse knjige.

— **Nenadoma je umrla** danes dopoldne hči trafikantinja na celjskem kolodvoru, Giza Meyer; skočila — morda padla — je iz drugega nadstropja Hausbaumove hiše ter si zlomila križ.

— **Učeno nemških uradnikov na c. kr. pošti.** Iz Ptuj se nam piše: Pisal sem pismo posestniku v Lešju. To ime sem zapisal z velikimi črkami in razločno zunaj na pismo. Tudi pošte nisem pozabil, ampak sem pod ime Lešje zapisal: Pošta: Črnogora. To je slovensko ime za trg med Ptujem in Rogatcem, katerega nemško ime se glasi „Maria Neustift“. Moje pismo ni bilo poslano v Lešje, ampak na romanje po svetu, šlo je na Češko in potem na jug med Črnogorce. Ko je potovalo skoro celi teden po svetu, dobil sem ga nazaj, češ, da gospodje v Ptaju ne poznajo ne občine Lešje, ne pošte Črnogora! Zakaj neki imajo take ignorante v državni službi in zakaj dobivajo še plačo?

— **Vitanje.** „Šulferajn“. Samo pritisnjeni Nemci in blazni nemškutarski zagrizenci praznujejo letos petindvajsetletnico „šulferajna“ ali nebodigatreba. Seveda tudi Vitanjčani morajo junško stopiti v to velelično vrsto. Da se mladi naraščaj že prav zgodaj vname za to hujškarsko društvo, hoče skrbeti nemška šola. Nje slavno vodstvo je blagovolilo dne 13. maja oprostiti šolskega pouka mlade nemške viteze, da se hvaležno in navdušeno spominjajo petindvajsetletnice „šulferajna“. Kaj pomeni to društvo, izmed vitanjskih odličnjakov gotovo ne ve toliko, kolikor je prstov na eni roki. V svarilo Slovincem povemo tole: Povsod brezobzirni Nemci hočejo od Severnega do Jadranskega morja raztegniti svoj dolgi jezik in protestantovsko krivovero. Na potu smo jim katoliški Slovenci. Zato so za naše kraje ustanovili „šulferajn“ ali društvo za ponemčevanje naših krajev. V njem zbirajo denar, da z njim zidajo in vzdržujejo ponemčevalne šole. Žal, prepogosto se mu posreči kakšnega preslepljenega slovenskega kalina prekaniti, češ, otrok se mora nemški naučiti, če hoče na svetu kaj veljati in z gospodo govoriti. A otrok potem v taki šoli ali pozneje postane narodni izdajalec in celo verski odpadnik.

— **Novorojenega otroka je vrgla v Dravo.** 22letna Marija Caf, posestnikova hči od Sv. Jurija ob Ščavnici, se je dne 22. t. m. sama javila matnorskemu sodišču, da je dne 16. t. m. svoje dete, ki ga je porodila kraj ceste blizu Slap v bližini Maribora, takoj po porodu vrgla v Dravo. Svojo krivdo opravičuje s tem, da so jo bratje in sestre raditega, ker je bila v blagoslovljenem stanu, črtili in potem zapodili od hiše. Sedaj pa je bila v skrbeh, kako bi preživela otroka, zato pa je raje vrgla v Dravo.

— **Žiće.** Veselica, katera se je priredila v nedeljo, dne 21. maja t. l. se sme prištevati najljubšim prireditvam, kolikor smo jih doživeli v Žiáh. Kako se je ljudstvo zanimalo za to veselico, nam spričuje dejstvo, da je bila prostorna šolska soba do zadnjega kotička polna. Častno število gostov iz Konjice, Špitaliča, Dramelj, Pomurja, Loč, St. Jerneja in drugih sosednih župnij, nas je posenetilo ta dan v Žiáh. Kar se tiče igre „Lurška pastarica“, moramo vse le pohvalno omenjati. Nastopili so vsi igralci srčno in spretno, da smo jih vsi občudovali. Prvič so tudi nastopili pri tej veselici žiški tamburaši. Vse točke so se proizvajale izborna pod vodstvom velečastitega gospoda Jakoba Kosarja, župnika v Žiáh. Pomeni smemo pa tudi biti na naše mlade igralce, ki žrtvujejo vključno telesnemu napornemu delu

svoje duševne moči v povzdigo glasbe in prijetnih iger v čast občini in v procvit slovenske naše domovine. Želimo le, da bi imeli še večkrat priliko tako imenitno se zabavati, kakor smo se v nedeljo, dne 21. majnika.

— **Iz Št. Petra v Savinjski dolini.** Ker zajec in sploh divjačina sadnemu drevju pri nas mnogo škoduje, zato smo se pritožili pri c. kr. okrajnem glavarstvu v Celju, da naj ono za nas posreduje in kaznuje najemnike lova. In res so nas poklicali popolnoma brez haska na c. kr. glavarstvo, da smo tam še posebej potrdili v zapisnik; ta mesec pa je prišla čisto nemška komisija, da prisodi dotičnim gospodarjem škodo. Komisar lovskega odseka, cenilni mož, oba trda Nemca in pa nekov pismošoša, to je bila komisija. Prvi je imel besedo, drugi je molčal. Nemec Bien je cenil pet do deset let stara drevesa po 1 krono, kolikor stane, ko ga vsadiš. Razume se, da so kmetje nad takšno krivično cenoitvijo vsi ogorčeni. In še to le one, ki so bili popolnoma uničeni, in vse po nemški! Skoraj noben posestnik ne ve, koliko so mu cenili škodo. Potem so vsi ti šli k najemniku lova na kosilo, nas pa so pustili čakati na zapisnik še do danes! Sram bodi vse, ki so tako cenili. Proč s takimi poštenjaki! Zakaj ne bi bil cenitelj kmet, ki se spozna! Poslanci, skrbite, da pride novi lovski zakon v moč! Odslej bomo tožili za vsako poškodbo, in to vsi kmetje.

— **Sv. Lenart pri Veliki nedelji.** Uravnava Pesnice prav lepo napreduje in upanje imamo, da bomo kmalu rešeni vsakoletnih povodnj, ki so nam doslej napravile toliko škode. Prihodnji teden otvorjen bo prvi večji prekop in Pesnica bo dobila v njem novo krajšo in ravno strugo. Vodstvo regulacijskih del priredi povodom imenovane otvoritve svojim delavcem majhno veselico na vrtu g. Jožefa Kovačec-a v Osluševcih. Vsi prijatelji Pesniške uravnave se uljudno vabijo, da se udeležijo veselice, ki se bo vršila prihodnjo nedeljo t. j. 28. maja t. l. popoldne po večernicah.

— **Rimski sarkofag** so izkopali v Ptaju na posestvu župana Orniga, kateremu so delali delavci plot za dvorišče. Sarkofag, nagrobni kamen, je iz belega marmorja, nosi latinski napis ter več hieroglifov. Spravil ga je ptujski muzej.

— **Potres** je bil 23. maja, v torek v Celju, ob četrtni na 3. uro popoldne. Prvi sunek je trajal 7 sekund in je bil precej močan; vendar ga mnogi ni čutil. — Razen v Celju so čutili ta potresni sunek tudi po drugih krajih Štajerske in Kranjske. — V noči 24. t. m. ob 1. uri je bilo čutiti v Celju zopet potresni sunek v smeri od vzhoda proti zahodu.

— **Magneta Neptuna** zračna kraljica je priplavala v Gaberje in ostane tam ob deželno-brambovski vojašnici le kratek čas ter bo izvajala svoje slavne produkcije. Priznanja po časnikih so zelo laskava za Magneto Neptuno.

— **Spustili vojno ladjo v morje.** V nedeljo dopoldne so spustili v Trstu ob velikanski udeležbi občinstva v morje vojno ladjo „Nadvojvoda Ferdinand Maks“, katero so zgradili v ladjedelnici tržaškega tehniškega zavoda. S to vojno ladjo poveča se obrambena zmoglost naše vojne mornarice zdatno. Vojna ladja, ki je izdelana iz materiala avstrijske provenijence, je tretja ladja sedaj najmočnejše divizije naše mornarice. Dolgost ladje znaša 118'55 m, največja širina 21'72 m ter obsega ladja 10.600 tonelad. Jakost posameznih oklopov je mej 40 in 240 mm. Stroji indicirajo maksimalno 14.000 konjskih sil ter podeljujejo ladiji hitrost 19'25 morskih milj na uro. Glavno armaranje obstoji iz štirih 24 cm brzostrelnih topov, ki bljuvajo 215 kg težke kroglice s začetno hitrostjo 750 m in s probojno silo za 400 mm najboljšega utrjenega kromnikelnastega jekla. Topovi nosijo kroglice do 16 km daleč. Sestri te najnovejše ladje ste vojni ladji: „Nadvojvoda Karol“ in „Nadvojvoda Friderik“.

— **Karavanski predor prebit.** Gorenjska in Koroška sta se približali druga drugi in videli bodejo Slovenci na Kranjskem, kako hitro umira slovenski narod na Koroškem, katerega potujčujeta z vsemi silami dežela in država, da čimprej pripravite pot Prusu. Z ozirom na to pravi „Gorenjec“: Naš Gorenjec ima čvrsto krepko dlan in pa bistro glavo. On je zmožen, da zajezi nemško povodenj, ki se uliva iz severa na Koroško in na Gorenjsko. Ali nečesa mu manjka — in to je narodni ponos! Gorenjski veljaki, zlasti pa še jeseniški rojaki in še vi kar vas je ostalo onstran Karavanskega predora čvrste slovenske korenine, sedaj na delo! Ne peščica zemlje naj ne pade več v roke Nemcu! Zadnja stena Karavanskega predora, ki je padla te dni, naj nam nudi spomin, da onstran Karavank so naši bratje, da je tudi tamkaj plodovita slovenska zemlja, da bodi konec prodiranja Nemcev proti jugu na Kranjsko, naj sedaj pride čas našega prodiranja proti severu. V tem znamenju: Nazdar Korotanu!

— **Sveta gora — trdnjava.** V zadnjem času se nekako sumljivo množe znamenja bližajoče se vojne Avstrije z Italijo. Primorski časopisi poročajo, da naša vojna uprava utrjuje soško dolino z vojnimi pripravami. Na vse važne postojanke je poslala že pred časom vojaštvo in zdaj dopošilja na te postojanke preko Gorice streljivo

in drugo. — Vrhunec vsega tega pa je to, da se namerava spremeniti Sv. Gora v — trdnjavo. V ta namen so pričeli dovažati na goro že topove ter jih shranjevati v kleti frančiškanskega samostana. Prve tri topove so peljali gori preteklo soboto v največjem naliwu. Sv. Gora je strateško jako važna točka, ker se raz nje lahko obvladuje vsa obmejna pokrajina ob reki Idriji.

— **Miliarija na Dolenjskem.** Ta bolezen sega še vedno dalje, a videti je, da ne nastopa s tisto silo kakor v začetku. Največ bolnikov leži po vaseh ob Krki in Krkinem pritoku Radešica, to so v topliški občini vasi Podturm, Obrh, Meniškasvas in Podhosta. Zadnje dni so se pripetili posamezni novi slučajji. — Miliarija je neka specialiteta med boleznimi, ker napada skoro izključno ženske v najboljši dobi. V Šmihelu pri Novem mestu miliarija tudi kruto gospodari. Pretekli teden do 21. maja je zbolelo 16 žen in deklet. Bolezen napada nagloma. V nekaterih vaseh so zbolele po dve ali tri na en dan. Vse so še nevarno bolne, da se še ne ve, kakšen bo izid, ena pa je že umrla. Ljudje so radi boleznijo silno zbegani, zlasti mlade žene in dekleta, ker te bolezen najraje napada. — Od začetka te epidemije na Dolenjskem do 20. t. m. je obolelo 87 oseb, od katerih je ozdravelo osem oseb, 12 pa umrlo.

Društveno gibanje.

— **„Celjsko pevsko društvo“** vabi na svoj veliki koncert združen s III. slovenskim rajem ki se priredi dne 1. junija 1905 v „Narodnem domu“ v Celju na korist „Celjski dijaški kuhinji“. Spored: A. koncert. 1. I. pl. Zajec: Slavnostna jugoslovanska ouvertura, igra godba. 2.* Anton Hajdrih: Hercegovska poje moški zbor. 3.* A. Dvorak: Rasi, rasi travica ženski zbor s spremljevanjem klavirja. 4.* a) Dr. A. Schwab: Vasovalec? b) J. Padovec, harmonizoval dr. B. Ipavec: Moje jutro, mešan zbor. 5.* Dr. B. Ipavec: Nezakonska mati poje g. dr. Gvidon Serneč. 6.* St. pl. Moniuszko: Večerna pesem (poljska) poje moški zbor. 7.* H. Volarič: Grajska hči poje mešan zbor s sopran-, alt- in tenor-solo. 8.* Ženski dnet-solo. 9.* St. Mokranjec: Rakovet srbskih narodnih pesama, mešan zbor, bariton-solo g. dr. Gvidon Serneč. 10.* F. S. Vilhar: Slovo, moški zbor z bariton-solo in spremljevanjem glasovirja. Solo g. dr. Gvidon Serneč. Z zvezdico zaznamovane pesmi se pojejo v Celju prvič. Spremljevanje na klavirju prevzame iz prijaznosti gospodična Mila Serneč. — B. III. slovenski raj v vseh zgornjih prostorih „Narodnega doma“ z najraznovrstnejšim sporedom in dvojno godbo. Blagajna se odpre ob pol 7. uri. Začetek točno ob pol 8. uri. Vstopnina: Sedeži v parterju I.—II. vrste K 2'40, III.—VI. vrste K 1'60, VII.—XII. vrste K 1'40, XIII.—XIX. vrste K 1'20. Sedeži na balkonu K 1'20. Stojšča v parterju K 0'80. Stojšča na balkonu K 0'60. Dijaške in vojaške vstopnice K 0'40. Ker je čisti dobiček namenjen „Dijaški kuhinji“, kjer dobi dan na dan lepo število ubogih slovenskih dijakov toplo kosilo, upa odbor „Celjskega pevskega društva“, da najde to njegovo vabilo povoljen odmev v srcih vseh prijateljev nčee se mladine.

— **„Kat. bralno društvo v Št. Jurju ob juž. žel.“** priredi dne 1. in 4. junija t. l. v gostilni Nendl igro „Lurška pastarica“ s petjem in tamburanjem. Začetek ob 4. uri popoldne.

— **Iz Ptujске gore.** Bralno društvo na Ptujski gori priredi dne 28. majnika ob 5. uri popoldne v gostilni gospe Jagodič društveno veselico. Na sporedu je petje, igra „Eno uro doktor“ in tamburanje. Iz prijaznosti sodelujejo hajdinski tamburaši. K obilni udeležbi vabi prijazno odbor.

Dopisi.

Po občinskih volitvah na Teharjih. Dne 25. svečana t. l. na dan občinske volitve pokazalo se je pooblastilo Marije Cmok, posestnice pri Sv. Ahaciju h št. 9 in v Čretu pri Teharjih z dne 24. svečana t. l. za slovensko stranko ter se je ob istem času oglašil kot pooblaščenec znani štorovski nemškutar Anton Peer ter pokazal volitveni komisiji pooblastilo z dne 25. svečana t. l. za nemško stranko.

Kaj pa Marija Cmok pravi, sledi iz tele izjave.

Izjava.

Jaz podpisana Marija Cmok, posestnica pri Sv. Ahaciju h št. 9 in posestnica v Čretu pri Teharjih, priznavam s tem, da nisem izdala to leto nikomur pooblastila za občinske volitve na Teharjih, kakor ono pooblastilo č. g. župniku Val. Mikušu pri Sv. Juriju ob juž. železnici.

Če se je tedaj v mojem imenu vršila volitev dne 25. svečana t. l. na Teharjih in sicer v nemčurškem ali nemškem smislu, jaz kot Slovenka proti temu odločno protestiram.

Nikdar bi ne bila volila nemčurjev, ker sem Slovenka in ker so mi pooblastilo izvalili že lansko leto, in sicer je to storil Franc Zupanc, po domače Tomažakov iz Slanc pri Teharjih v trgovini gosp. Peera v Štorah na prigovarjanje Zupanca iz Kresnik.

Ker se mi pa sedaj predbaciva, da bi bila jaz volila nemške kandidate, to pa nikakor ni res, meni je žal, da so moje pooblastilo zlorabili in proti moji volji volili nemškutarske kandidate.

To bodem vsak dan potrdila pod prišego! Veljavno je edine le pooblastilo č. g. župnika Val. Mikuša.

Stopče, dne 29. aprila 1905.

Marija Cmokl r. ter tri priče.

Takih izjav imamo še na razpolago in jih bomo objavili, da dokažemo nemškutarjem a-la Peer, Jellek, da so pri občinskih volitvah nezakonito postopali, a vkljub temu ovadili najboljše može gg. župnika, kaplana, nadučitelja i. dr. c. kr. državnemu pravdnistvu, katero jih še sedaj zasleduje po preiskovalnem sodniku, dasiravno zato nobenega povoda nima. Na Teharjih še nikoli ni bilo toliko orožnikov, kakor zadnji čas po obč. volitvah, to pa vsled ovadb debeluharja kovača in pa občinskega tajnika, ki je celo nemškutarski občini svojo nemškutarsko tajništvo odpovedal. Čudimo se pa, da ne dobimo iz Dunaja nobenega odgovora, zakaj da se naše občinske volitvene zadeve ne rešijo, kajti začejalo se bo peto leto, odkar vlada na Teharjih nemčur, dasiravno se morajo po postavi vršiti volitve vsako tretje leto. Saj vendar ne živimo v Turčiji!

Iz mariborskega nemčurskega tabora. Kakor smo že kratko poročali, se je vršil pri Götzu v Mariboru na večer dne 20. t. m. volilni shod. Sklical ga je gostobesedni Girstmeier, vulgo Franci, v ta namen, da agitirajo trgovci in obrtniki za svojega kandidata Pfrimerja, ki bo po njihovem in Franclovm mnenju najbolje zastopal njihove gospodarske zadeve. Vendar pa tej takozvani meščanski stranki v tem nočejo pritrčiti c. kr. uradniki, ki so pri nas, kakor povsod po Slovenskem, z izjemo slovenskih uradnikov, skozinsko vsenemškega mišljenja! ter vidijo v osebi nekega Wastiana iz Gradca najsposobnejšega in najprimernejšega kandidata za državno-zborski mandat mariborskega volilnega okoliša iz skupine mest in trgov.

C. kr. uradniki so se v velikem številu udeležili shoda in so navedli vzroke, zakaj da hočejo svojega poslanca in zakaj ravno Wastiana. Izjavili so, da zahtevajo svojega poslanca zato, ker je baje uradniški stan tako važen in odločilen faktor za gospodarski položaj obrtnega in trgovskega stanu, da bi bila ta dva ruinirana, ako bi uradništvo gospodarsko propadlo; ako bodo uradniki gnočno dobro podprti, bodo imeli od tega le obrtniki in trgovci dobiček! Zato zahtevajo, da se jim prepusti ta mandat! Wastian-a pak hočejo zato, ker je baje ravno on pravi mož, ki jih bo branil proti predstojnikom, Slovincem in njih poslancem, kateri jih baje zmiraj motijo v političnem delovanju. Posebno jim leži v želodcu poslanec Ploj!

Trditi si upajo, da so trgovci in obrtniki od njih odvisni, da je uradniški stan glavni stebel države! Odličen mariborski obrtnik odgovarja: Prvi je kmet, nato dolgo ni ničesar, potem pride obrtnik in trgovec; uradniki takih lastnosti pa, kakor so mariborski c. kr. nemškutarji, sploh nimajo besede!

Sicer pa meščani v Mariboru nič niso navdušeni za Wastiana. Franci je povedal, da zato ne, ker Wastian, vkljub temu da je že 32 let star, še ni nič, to se pravi, je nekaj, namreč „falaran študent“, a s tem neki Franceljnu in njegovim somišljenikom nič ne imponira. Tudi nemški idealizem Wastian-ovih oboževalcev Franceljnu nič prav ne ugaja. Trdil je, da so dobili Nemci vsled nemškega idealizma že marsikatero zaušnico, posebno pa je isti zakrivil, da stoji „Südmarchhof“ v Št. Ilju baje že na robu propada. Francelj je celo odkritosrečno povedal, da prede šentiljski kobači že tako slaba, da gostilničar že niti ne more več plačevati najemuine! O ti šmentani nemški idealizem! Pa se ne bojiš zamere pri „Südmarchi“ in pri vseh nemčurjih „der windischen Mark?“ Šentiljska kobača je eden izmed glavnih stebrov vsenemškega mostu k Adriji in nemški idealizem mu ne privošči življenske moči!

Tudi „pranemec“ Havliček je odprl na tem shodu svoja usta. Rekel je, da, četudi meščanska stranka kandidira Pfrimerja, uradniki pa Wastiana, vendarle so vsi „mehr oder weniger“ Nemci, torej „manj, ali več Nemci“. Dobro je, da se je Hav-

ličku začelo svitati, da je pri nas najti tudi takšne nemce, katere pošteni Slovenci navadno imenujemo nemčurje, katerim prištevamo tudi samega modrega g. Havlička. Sicer pa njegove besede niso prav nič zjasnile vremen nad razburjenimi nemčurskimi buticami.

Prihodnji dan, 21. t. m. sešli so se zopet volilni možje a glede kandidata se niso mogli zediniti. Boj se bo bil v nemčurskem taboru med Wastianom in Pfrimerjem, zmaga je skoraj gotovo Wastianova, ker potegnejo na njegovo stran vsa nemčurska gnezda v okolišu, kakor Marenberk, Slov. Gradec, Ljutomer itd. Sicer se ga nam ni bati; kričaji nam ne bodo delali dosti preglavici! Žalostno je le to, da so se c. kr. uradniki postavili na čelo tej vsenemški agitaciji, ker jim je bilo meščanstvo še premalo sovražno proti Slovincem. Najbolj žalostno pa je to, da vlada svojim uradnikom takega postopanja ne zabrani!

— **Češki deželni zbor.** Nemško prebivalstvo je, kakor pišejo nemške novine, zadovoljno s sklepom svojih poslancev, da se le za nekaj časa opusti obstrukcija. Listi groze z nadaljevanjem obstrukcije v prihodnjem deželnozbornem zasedanju, če se ne izpolnijo nemške zahteve. V Pragi je govoril poslanec Baxa o položaju. Rekel je, da v kratkem prenehata zborovati državni in deželni zbor. Češka potrpežljivost že pojenjuje. Nemški poslanci otežujejo delovanje češkega deželnega zbora. Čehom ni za državni, pa tudi ne za sedanjí deželni zbor. Če žele Nemci razbiti deželni zbor, nam je to prav. Resnici na ljubo izjavljam, da na resno spravo z Nemci niti eden češki poslanec ne misli. Le vlada jo želi. Čehi ne name ravajo odobriti nobene deželne predloge, ki jih je napovedala vlada. Končno zahteva samostojno češko državo, da se vzdrži evropsko ravnotežje. V proračunskem odseku so odobrili začasni proračun do konca decembra 1905. „Narodni listi“ pišejo, da se je poslabšal položaj v češkem deželnem zboru, ker prevladujejo nemški radikali.

Rusko-japonska vojna.

Roždestvenski in Birilov. Petrogradska brzojavna agentura poroča: Podadmiral Birilov je imenovan za poveljnika ruskega brodivja v Tihem oceanu z istimi pravicami, kakor jih ima poveljnik kake samostojne armade. Na njegovo mesto je bil poklican podadmiral Nikonov. — Neki visoki dostojanstvenik v pomorskem generalnem štabu je izjavil, da odpotuje admiral Birilov res te dni na izrečno carjevo željo v Vladivostok. Da bi se pa admiral Roždestvenski odstavil od vrhovnega poveljstva, o tem ne more biti govora. V zadnjem času razširjajoče se vesti o admiralovi bolezni so popolnoma neutemeljene.

Dogodki na morju. O dogodkih na morju se poroča, da se Rusi nahajajo že v Tihem oceanu. Kitajski admiral Jeh v Vofonu je bil odposlan stražiti z dvema križarkama in tremi torpedovkami ruske vojne ladje v Šangaju. Odkar je baltiško brodivje zapustilo zaliv Honkoe, so vzhodno-azijska brodivja velesil zelo zastražila svoje luke.

Položaj na suhem. — Pred bitko. Že v bližnji prihodnosti je pričakovati severno od Mukdena velike bitke. Petrogradski generalni

štab je prepričan, da hoče Linevič v kratkem odločitve in da imajo Rusi premoč. Zdaj se vrše vedni boji med prednjimi stražami, ki so važni le zato, ker s tem poizvedovalni oddelek lahko dožene moč in najbolj utrjene točke sovražnikove. Seveda bolj globoko v sovražne pozicije tak oddelek ne more prodrati, ako ne obide sovražne pozicije ter se zadere sovražniku v bok. To pa se je zgodilo sedaj od ruske strani. Močan konjeniški oddelek je prekoratil ob mongol. meji reko Ljaoho ter prišel do Fakumena, ki leži precej daleč zadaj za zahodnim japonskim krilom. Torej je ruski oddelek prišel Japoncem za hrbet. Tu se je prodiranje ustavilo. Koliko so Rusi dosegli svoj namen, se ne da dognati. Gotovo pa je, da je ta drzni čin podoben pohodu Miščenkovi kazakov pred Grippenbergovo ofenzivo pri Sandepu. Ako se enkrat jame gibati ruska konjenica, je vedno pričakovati velikih dogodkov. Tako najbrže tudi sedaj.

Japonci so končali svoje priprave ter so izpopolnili izgube 100.000 mož, ki so jih izgubili v mukdenski bitki. Japonci so postavljeni v podobi trikota. Zadaj za fronto stoji Ojama z glavno silo, ki jo bo v odločilnem trenutku vrgel na gotovo stran, kakor je to delal Napoleon. V to pa dobro služi razpostavljenje v podobi trikota.

O ruskih pozicijah se ne ve dosti. Gotovo je le, da stoje Rusi v polukrogu z ojačenimi krili od Kavpina preko Fanhe do Ituna. Kavpin leži 12 km severno od japonske pozicije pri Kinziatunu. — Bojišče ima drugačno obliko pri Mukdenu; tu ni toliko gričevja in pozicije niso tako utrjene ko pri Mukdenu, ker sta obe armadi rabili dosti časa, da se odpočijeta.

Vojne moči Linevičeve se cenijo na 300.000 mož.

Dunaj, dne 25. maja. Iz Manile na Filipinskih otokih je došla brzojavka, da se je južno od otoka Formoza vnela med ruskim in japonskim brodivjem pomorska bitka, v kateri je bil admiral Togo poražen. Podrobnosti še ni.

Honkong, dne 25. maja. Došlo je poročilo, da je ob južnem rtu otoka Formoze zadelo rusko brodivje na japonsko in da se je vnela pomorska bitka ki se je baje končala z rusko zmago.

Naprodaj

je sredi trga blizu Celja enonadstropna hiša pripravna za vsako trgovino.

Zraven je 6000 hmeljevk, katerih 4000 je na novo nasajenih z dve in tri letnim goldlingerjem; poleg je tudi novozidana sušilnica. Natančneje se izve v upravnistvu tega lista.

(272) 3—1

Velike ljudske zabave!

Otvoritev 27. majnika t. l.

Poleg domobranske vojašnice v Gaberjih.

Magneta zračno čudo, imenovana leteča Grkinja.

Najnovejši in največjačnejši videž. Izvaja najtežje produkcije prosto v zraku. Predstave vsake pol ure od 5. do 9. ure zvečer. ob nedeljah od 11. dop. do 9. zvečer.

Za nadaljno zabavo je na razpolago še tamkaj

mehanično strelišče in karosel ter

gugalnica.

Natančneje na lepakih!

VSTOPNINA: 1. vrsta 40 v, stojišče 20 v; otroci polovico.

K mnogobrojnemu obisku vlijudno vabijo!

lastniki.

Za občinske urade!

založila je **Občinski blagajniški dnevnik**, vezan 300 strani. **Dnevnik obč. ubožnega zaklada**, vezan 300 strani in v Celjskem okraju predpisan **Studenčni kataster** v polah in vezan.

ZVEZNA TRGOVINA

poprej D. Hribar v Celju

Razpis.

Pri okrajnem zastopu v Šmarju pri Jelsah
provizorično oddati

služba okrajne babice

z letno plačo (renumeracijo) 160 K.

Prošnje, opremljene z diplomo, spričevalom
marnosti in eventuelnim dokazom sedanjega
delovanja je vložiti pri podpisanem okrajnem
odboru do **15. junija 1905.**

Nastop službe takoj.

Okrajni odbor Šmarje
dne 17. maja 1905.

(259) 2-1 Načelnik: **Dr. Jos. Georg.**

Izurjen strojnik

(266) 3-1 (mašinst)

se sprejme s 1. junijem

v tovarni na Spodnjem Štajerskem.

Isti mora biti neoženjen, zanesljiv in trezen.
Ponudbe pod šifro **F. K.** na uredništvo lista.

Več stanovanj

velikih in malih, v novi hiši
na novi cesti tik mesta Celja,
v krasni legi in na zdravem
zraku, se odda od 1. junija
naprej. — Natančnejše pove
upravnistvo „Domovine“.

(268) 2-1

Marko Radoš

Celje, Glavni trg št. 3

ima istrijsko dobro vino
in dobro žganje na drobno
in debelo naprodaj po mo-
goče nizki ceni. :: :: ::

Trgovina

manufakturnim, špacerijskim in železnim blagom
v cvetočem stanju

se takoj proda.

mančnejše pove le samo kupcem upravništvo
„Domovine“.

(263) 4-1

Otroška Vrtnarica

ki ima veselje do
tega poklica, se
sprejme. Naslov
pove uredništvo
„Domovine“.

(265) 3-1

Janez Kunst

gostilničar
pri „Zelenem travniku“
v Celju

vljadno priporoča svojo
gostilno, kjer toči vedno
sveže, dobro pivo, pri-
stna in cena vina. Naj-
boljša gorka in mrzla
kuhinja. — Lep senčnat vrt in kegljišče.

Razpis službe.

Pri občinskem uradu v Framu je služba

občinskega redarja

izpraznjena.

Prosilci, slovenskega in nemškega jezika v
govoru in pisavi zmožni, naj se do 31. majnika
osebno pri županu predstavijo.

Plača po dogovoru.

(262) 2-2

Občinski urad v FRAMU
dne 15. maja 1905.

Kupujte narodni kolek!

(257)

Dobro izurjeno

3-3

prodajalko

sprejme takoj ali v 6 tednih tvrdka

R. MIKLAVC v Ljubljani.

Za polaganje parket

se priporoča

Ferdo J. Primožič

mizarski mojster

LJUBLJANA, Cerkvene ulice 21.

Delo hitro in solidno.

(247)

3-3

Čateške toplice na Kranjskem

pol ure od železniške postaje Brežice.

Akrato-terma prve vrste, toplote 40—42° R; vplivajo emi-
nentno proti protinu, mišični in členski revmi in njih po-
sledičnim boleznim, kakor tudi neuralgiji, kožnim boleznim
in ranam, kroničnemu materničnemu vnetju, eksudatu itd.
Stanovanja in kopališki baseni nanovo sezidani, tako
da odgovarjajo vsem higijeničnim zahtevam ter se slav.
p. n. občinstvu najtopleje priporočajo.

Kopališki zdravnik **dr. J. Strašek.**

Vsa nadaljna pojasnila da

(236) 3-3

kopališko oskrbnistvo toplic, p. Brežice.

SVOJI K SVOJIM!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba
na edino hrvatsko vavarovalno zadrugo

„CROATIA“

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta
Zagreba.

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem
in Koroškem vse premičnine, živino in pridelke
proti ognju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Podružnica „Kro-
atiae“ v Trstu.

(239) 26-2

Zastopniki se iščejo po večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške.

Trgovina z železnino „MERKUR“ P. MAJDIČ, Celje

priporoča:

TRAVERZE, železniške šinje **CEMENT**, cevi iz
kamenščine in strešno lepenko.

Razne poljedelske stroje

posebno pa

peronospora-brizgalnice.

! Gumi za cepljenje !

Kose, srpi in najboljši brusni kamni.
Mreže in trnjeve žice za ograje. Železno pohištvo in stoli ter mize za vrtove.

♦ ♦ ♦ CENIK POLJEDELSKIH STROJEV JE IZŠEL. ♦ ♦ ♦

Gumi za cepljenje trt

najboljše kakovosti se dobiva v
„**Zvezni trgovini**“ poprej
D. Hribar v Celju.

Patentirane, same ob sebi delujoče

ŠKROPILNICE 'SYPHONIA'

(143) 15-11

za vinograde in hmeljnike

za **zatiranje sadnih škodljivcev**

proti boleznim na perju, za odpravo predenca in divje sorčice itd.

Same ob sebi delujoče, nošnje brizgalnice tudi z bakrenim kotlom

za 10 ali 15 litrov tekočine, s pripravo za **petrolejno mešanico** ali brez nje in vožnje, same ob sebi delujoče brizgalnice proizvajajo kot specialitete

Ph. Mayfarth & Co.

tovarnice poljedelskih strojev, specialna tovarnica vinskih in sadnih stiskalnic in drugih strojev

DUNAJ, II. Taborstrasse št. 71.

Ilustrovani ceniki zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se iščejo.

Zavitke priporoča Zvezna tiskarna.

Potnikom v Ameriko v prevdarek!!

Najstarejša tvrdka za špediranje potnikov

ZWILCHENBART

BASEL (Švica) Centralbahnplatz št. 9

15 sprejema potnike za linijo čez PARIS—HAVRE po najnižjih cenah; — vožnja na morju le 6 do 7 dni; odhod parobrodov redno vsako soboto. — Za večjo gotovost, da se potniki vkrcajo, spremlja jih eden uradnikov do HAVRE. — Govori in piše se v vseh jezikih.

84 Kdor hoče potovati, naj se pismeno obrne zaupljivo na nas, in sprejel bode brezplačno najboljša pojasnila.

Original
SINGER
Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Najprimernejša darila za godove,
birno itd. so

**Singerjevi
šivalni stroji**
za domačo porabo in obrtne svrhe
vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
modernega in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 14

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje

vsakovrstnih pušk

za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje samokresnice, sprejema vsakovrstna popravila ter jih točno in dobro izvršuje. — Vse puške so na c. kr. preskuševalnici od mene preskušene. — Slovenske ali nemške cenike na zahtevanje (555) zastoj in poštnine prosto. 50—2

Usojam si Vaše blagorodje vljudno opozoriti na mojo

špecerijsko trgovino

v Mariboru

Gosposka ulica št. 44.

Čast mi bode šteti tudi Vaše blagorodje med svoje odjemalce ter zagotavljam v vsakem oziru najboljšo postrežbo in najnižje cene.

Z najodličnejšim spoštovanjem

(224) 8—8

Dragotin Herzog.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje
žganja

Demetrij Glumac, kotlar

Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko spadajoča dela kakor za vsakovrstno montiranje parnih kotlov, za parne stroje, v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah za sveče in magarin itd. pare in vodovode v bakru in železu. (238) 50-5

(206) 11—7

Ferdinand Sikošek

slikarski in pleskarski mojster

Cerkveni trg 4 CELJE Cerkveni trg 4

prevzame vsa cerkvena, sobna, dekoracijska, črkoslikarska, pohištvena in druga v njegovo stroko spadajoča dela, katera izvršuje po konkurenčnih cenah, točno in solidno po najmodernejših vzorcih. ***** Proračuni na zahtevanje brezplačno.

**Fizol, krompir, jabolka,
orehe**
sploh vse deželne pridelke
kupi (42) 50-18
Anton Kolenc, trgovec v Celju.

1600 hektolitrov

boljšega laškega rilčka, malega rilčka, tra-
ra, rutlandca, belega in rdečega burgundca
let 1904, 1903, 1901 prodaja grajščina

Dugoselo, Hrvatsko
kjer je železniška in poštna postaja.

40%

anj delavske sile potrebujejo gasilna društva pri
zagrninah najnovejšega zistema in prenosom
vnoteža, odlikovanega v Pragi na razstavi leta
1903, izumitelja in tvorničarja

R. A. SMEKAL-a
iz Smichova. Podružnica Zagreb.

Ti stroji delajo desno in levo, eno in dvo-
strazno 30 do 35 m mlaza! Skladišče vseh gasilnih
potrebščin. Tudi na obroke.

S spoštovanjem (497) —28
podružnica R. A. Smekal.

V najem

se vzame dobro idoča
mesarija in gostilna.

Nastop s 15. junijem t. l. — Ponudbe na
pravništvu „Domovine“. (209) 8-5

Naznanilo preselitve.

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem preselil svojo
strugarsko delavnico iz Gledališke ulice v
Graško ulico št. 33.

Priporočujoč se za najmnogobrojnejša naročila zagotavljam
točno in solidno postrežbo po najnižjih konkurenčnih cenah.

(258) 3-2 **Jakob Križman**
strugar (Drechsler).

Sprejemem takoj **učenca** za strugarsko obrt.

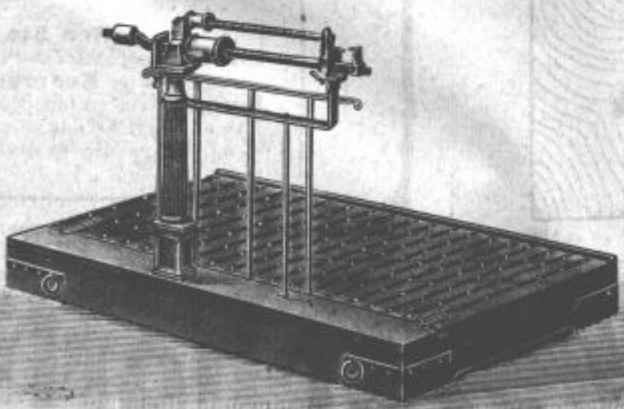
Južnoštajerska hranilnica v Celju

naznanja, da je **znižala obrestno mero od 1. pro-**
sinca 1905 pri zemljiških posojilih od pet na —
štiri in tričetrt odstotke.

Za **občinska in korporacijska posojila** v okrajih
Gornjigrad, Sevnica, Šoštanj, Šmarje in Vransko pa od pet na
štiri in pol odstotke.

Obrestna mera za **hranilne vloge ostane** kot je
bila dosedaj **4 0/0.**

(14) 22

Različne tehtnice.

Izdelujem nove ter popravljam
tudi stare, bodisi decimalke,
premostne ali sploh vsake vrste
tehtnic.

Štedilna ognjišča,

vsakovrstna, velika in najfinejša, kakor
tudi mala in prosta, izdelujem sam. Za
ista prevzamem tudi nabavo pečnic, kakor
tudi zidarska dela z jamstvom dobrega
izvršila. — **Štedilna ognjišča** imam vedno v zalogi; po poslani meri se ista hitro izvrše.

Vsakovrstne vodovode,

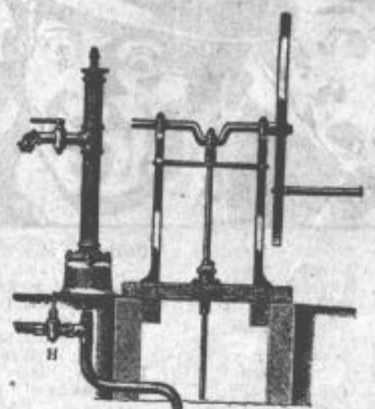
bodisi iz studencev, vod-
njakov ali hidravličnimi
vidri, odkoder se voda lahko
poljubno napelje bodisi v

Prevzamem popolno napravo kopališč,
mostiče, železne cvetličnjake, verande, stopnice, ravne ali okrogle.

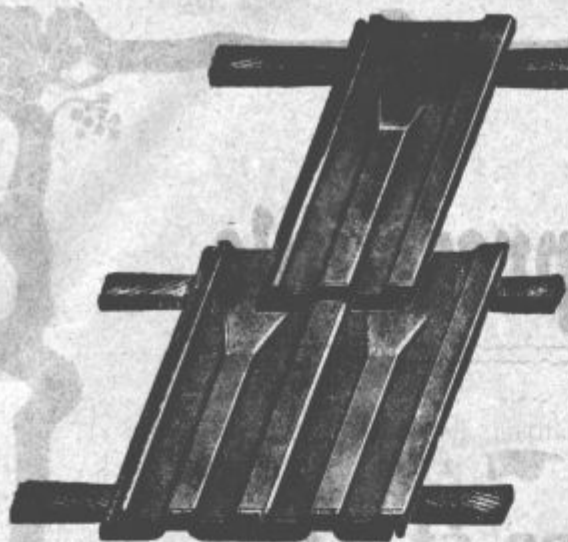
Vsakovrstne železne ograje (tudi iz žice), n. pr. za stopnice, cerkve, šole, grobove, vrtove in
zasebne hiše itd. — **Železna vrata za prodajalne in**
okna, primerna za vsako stavbo, osobito za tovarne, skladišča ali hleve, — **napeljava strelododov** itd.
Sploh izvršujem vsa stavbinska in umetniška v mojo stroko spadajoča
dela po tovarniških cenah.

Priporočam se za obilno naročbo

IVAN REBEK, stavbeni in umetni ključalničar
Poljska ulica št. 14. ♦ **CELJE** ♦ Poljska ulica št. 14.

(154) 40-8

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino

zarezane strešne opeke „Koroški model“

(222) 20-4

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ♦ Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in J. Marzola.

► Najličnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje. ◀

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki.

Takošnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Kdor je vajen piti kakao, naj v svoj prid poizkusi novo vrsto

Ivana Hoffa

KANDOL-KAKAO

ki zaradi svoje neznatne toliščastosti ne moti prebavljanja, ampak je jako lahko prebaven.

Kandol-kakao

ima mimo vseh drugih kakaovskih vrst vrhutega to odločilno prednost, da je ob najboljšem okusu dokaj cenejši in zaradi združitve s sladom tudi jako redilen.

Kdor poizkusi Kandol-kakao, ga rabi trajno.

Zavoji po $\frac{1}{4}$ kg 90 vin. $\frac{1}{8}$ » 50 »

se dobivajo v vseh trgovinah s specerijskim in kolonialnim blagom.

Pristno samo v zavojih z levjo znamko.

(245) 2-2

Obleke

za gospode in dečke izgotavlja natančno po najnovjšem kroju in nizki ceni.

Matija Kosi

Vuršenci, pošta Mala Nedelja via Ljutomer

Pritlečna hiša

skoraj nova, se vsled preselitve po jako ugodnih pogojih **takoj proda.**

Poleg hiše se nahaja vrt, nekaj njiv in travnikov.

Hiša ima 2 sobi in vse potrebne druge prostore ter stoji na prav lepem kraju ob okrajni cesti iz Sevnice v Orehovo in je posebno pripravljena za kakega penzionista ali obrtnika. (248) 3-3

Vpraša naj se pri lastniku

g. **ANŽIŽIČ ZABUKOVE** v Orehovem št. 25., pošta Sevnica.

Vožnje karte in tovarni listi v

Ameriko

Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v **Novi York** in **Filadelfijo.**

Koncesijovana od visoke c. kr. vlade.

Pojasnica daje **Red Star Linie**, Dunaj IV., Wienergürtel 20 ali pa **Resman Ivan**, glavni zastopnik v Ljubljani, Kolodv. ulica št. 41, druga hiša na levo.

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Celje: Gustav Stiger
Victor Wogz
Alois Walland's Nf.
Carl u. Frid. Teppi
Milan Hočevar
Josef Matič
Anton Ferjen
Franz Zangger
Josef Hasenbuechel
Ferd. Jakowitsch
Anton Kolenc

Celje: Franz Pečnik
Franz Ranzinger
Rauscher Adler Ap.
Johann Ravnikar
Otto Schwarzal & Co.
Josef Srimz
W. Wratschko
Dobrna: Josef Sikosek
Braslovče: Johann Pauer
Ant. Plaskan
Gomilsko: Franz Cukala

Konjice: Franz Kupnik
Vojnik: Franz Zottl
Hrastnik: Paul Bauerhelm
Kosumno društvo
Josef Wouk
Ljubno: Joh. Filipič
F. X. Petek
Sevnica: S. F. Schalk
Ludwig Smole
Anton Verbič
Trg Lemberg: Fr. Zupancič

Trg Laško: And. Elsbacher
Carl Hermann
Piacina: Ludw. Schescherko
F. Wambrechtsteiner
Gornji grad: Jacob Božič
Franz Scharb
Poljane: Ferdinand Ivanus
Franz Kaučič
A. P. Krautadorfer
Anton Schwetz
Carl Sima

Mozirje: Leopold Vukič
Rudolf Pevec
Pristova: Marie Suppanz
Anton Suppanz
Brezice: Franz Mathies
Joh. Pinteric
Ursic & Lipej
Franz Varlec
Žalec: Adalbert Globocnik
Adalbert Geiss
Jacob & Marie Janič
Št. Jurij: F. Kartin

Trbovlje: Konsumno društvo
Franz Dežman
Anton Krammer
Jos. Mahkovec &
Jos. Moll
Johann Müller sen.
Videm: Joh. Nowak
Vitanje: Anton Jaklin
Velenje: Ulrich Lager
Carl Tischler
Josef Wutti

